

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
16 вересня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Бюджетное уравнение** *Андрей Заика, "Деловая столица"*3
- Підготовка проекту госбюджета на 2014 г. велась Первым вице-премьером С.Арбузовым и министром финансов Ю.Колобовым. Н.Азарову в нынешнем бюджетном процессе отведена роль свадебного генерала, которую он достойно исполнил на заседании Кабинета Министров 11 сентября.
- Враг врагу рознь** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*4
- В конце минувшей недели стало известно, что председатель партии "Родина" И.Марков написал заявление о выходе из фракции Партии регионов в связи с "изменением ее политического курса". Действия Маркова поддержала глава партии "Батьківщина" Ю.Тимошенко, охарактеризовавшая его как "молодого лидера", который составит конкуренцию В.Януковичу на президентских выборах.
- Что регионалы думают о заявлениях Маркова и ситуации во фракции**
Максим Каменев, Журнал «Форбс» (Украина)5
- О.Царев: "Что касается работы фракции. Тут с заявлениями Игоря не могу согласиться. Каждый понедельник в 8.00 у нас проходит Совет фракции, куда входят 14 заместителей главы (семеро из них – руководители депутатских групп. – Forbes), представитель Президента в парламенте Ю.Мирошниченко, и ходит также А.Герман. Над законопроектами работают группы Ю.Воропаева и С.Тигипко, они тщательно анализируют их.
- Миниост не видит возможности для экс-премьера баллотироваться на пост президента** *Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)*8
- В конце минувшей недели министр юстиции Е.Лукаш заявила, что действующее законодательство не дает осужденным права принимать участие в президентских выборах: "Лицо, осужденное за умышленные, в том числе тяжкие и особо тяжкие, преступления, с неснятой и непогашенной судимостью не имеет в первую очередь морального права претендовать или баллотироваться на любую государственную должность в Украине. Вне зависимости от того, парламентарий это, член правительства, судья или президент".
- Олег Махніцький: «Закон про референдум — це міна сповільненої дії»** *"Голос України"*8
- Детально ознайомившись із законом про референдум та висновками до нього, представники Ради Європи акцентували увагу на його нормах, що йдуть урозріз із Конституцією України і закладають можливість для політичних маніпуляцій. Було наголошено на необхідності внесення змін до закону з метою запобігання руйнуванню правової системи держави та приведення норм до європейських стандартів.

Вокзал для двох <i>Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»</i>	9
<p>Маючи паспорт України з відповідною реєстрацією, кандидат у президенти В.Кличко теоретично може довести в ЄСПЛ, що мав усі підстави претендувати на пост глави держави. Але чи стане йому від цього легше через два-три роки після президентських виборів? Саме стільки знадобилося кандидатові в депутати Мельниченку. Підступ у тому, що оскаржити або підтвердити відповідність цензові осілості можна тільки у процесі кампанії.</p>	
ІНТЕРНЕТ-ЗМІ	
Борис Колесников: «Это неразумная, на мой взгляд, игра со стороны России» <i>ОстроВ</i>	19
<p>"Вы знаете, Виктор Федорович, при всей своей, кажущейся жесткости, человек все-таки мягкий и добродушный. И какие-то унижения в отношении себя, он, как опытный политик, забыл бы. Но унижения страны он не забудет. Поэтому, это неразумная, на мой взгляд, игра со стороны России, потому что они действуют так: кто не с нами, тот против нас. Да весь мир построен на интеграции!"</p>	
Завод, який буде Іванющенко <i>Економічна правда</i>	24
<p>Влітку цього року Кабмін почав роздачу гарантій в рамках Програми активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки. Уряд припускав, що крім державних підприємств, на державну підтримку можуть розраховувати приватні компанії. І ось, першим таким везунчиком стала компанія, що належить другу дитинства В.Януковича, - Ю.Іванющенко.</p>	
БЛОГИ	
Мельник знаходиться в Каліфорнії <i>glavkom</i>	30
<p>До відповіді Генпрокуратури додам одну суттєву деталь: Мельник виїхав у США, як громадянин не України, а одної з прибалтійських країн, маючи на руках паспорт цієї країни. Тому писати про правову допомогу з екстрадиції сьогодні може тільки та прибалтійська країна, громадянином якої він в'їхав у США. Про повернення Мельника в Україну не може бути й мови, тому він втрачений для українського правосуддя назавжди.</p>	
Олександр Доній: «Завершився Львський Форум видавців» <i>корреспондент.net</i>	31
<p>Враження від Форуму завжди різні. Помітив, що навіть ті, хто критикують Форум, все-рівно наступні роки намагаються на нього потрапити:). Але цьогорічний Форум якийсь особливий за емоціями. Суцільний позитив:).</p>	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Спікер Володимир Рибак про пенсії, бюджет, Тимошенко і Маркова <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	32
Кармазін через суд відправив у відставку чергового нардепа <i>5 канал, Час. Підсумки тижня</i>	36
Європейський Союз закликав офіційну Москву не тиснути на Україну <i>ICTV, Факти тижня</i>	37
Україна после Асоціації с ЕС: Росія грозит розривом економічних отношений <i>Интер, Подробности недели</i>	39
Проект бюджету на наступний рік цього тижня уряд прийняв за основу <i>УТ-1, Діловий світ. Тиждень</i>	40

Бюджетное уравнение*Андрей Заика, "Деловая столица"*

На прошлой неделе правительство одобрило виртуальный проект бюджета на будущий год. На заседании Кабмина были озвучены лишь отдельные показатели главной финансовой сметы страны. Сверстанный же бюджет появится на этой неделе, когда его обещают подать в парламент. Из хороших для бизнеса новостей — сокращение доходной части казны, что в теории может означать снижение фискального давления на бизнес. Впрочем, независимые экономисты считают: радоваться преждевременно.

Даже эти планы по формированию доходной части выполнить будет сложно, поскольку рассчитывались они по традиции на основе слишком оптимистичных прогнозов развития экономики. Поэтому и в следующем году налоговой и таможене придется задействовать все наработанные методы выколачивания денег из предприятий, еще оставшихся в живых.

Кто заказывает музыку

Подготовка проекта госбюджета на 2014 г. велась Первым вице-премьером Сергеем Арбузовым и министром финансов Юрием Колобовым. Николаю Азарову в нынешнем бюджетном процессе отведена роль свадебного генерала, которую он достойно исполнил на заседании Кабинета Министров 11 сентября.

Глава правительства предложил присутствующим министрам поддержать законопроект "О Государственном бюджете на 2014 год" на основании доклада, который скороговоркой зачитал печально прославившийся в Верховной Раде первый заместитель министра финансов Анатолий Мярковский. Его шеф, глава Минфина Юрий Колобов на заседании вообще не присутствовал. "Юрий Владимирович работает над бюджетом", — объяснил позже Анатолий Мярковский, спешно покидая здание Кабинета Министров.

Таким образом, министры проголосовали за кот в мешке. Более того, в этом году к распорядителям бюджетных средств "сверху" даже не поступало традиционных запросов на объемы финансирования, на основании которых верстается финансовая смета страны на будущий год.

В Фонде госимущества неофициально сообщили, что озвученная на презентации в Кабмине цифра поступлений от приватизации в 2014 г. — 17 млрд грн. — также не обсуждалась с представителями Фонда, как и объекты, которые будут выставлены на продажу. Хотя сумма является рекордной из когда-либо указанных в проекте госбюджета.

Причин тому, что подготовка проекта бюджета велась в закрытом режиме, несколько. В условиях катастрофического состояния государственных финансов власти не до излишних сантиментов: президентская команда не намерена выслушивать "хотелки" множества лоббистов и распределит скудные средства на свое усмотрение.

Кроме того, основные параметры бюджетного закона на следующий год, которые могут повлиять на экономическую стабильность страны, согласованы с представителями Международного валютного фонда, Всемирного банка, а также с представителями европейских финансовых организаций.

Речь идет о показателях роста ВВП (не менее 3%), инфляции (не более 10%) и дефицита бюджета (не более 3% от ВВП). Как объяснила первый заместитель главы Администрации Президента Ирина Акимова, эти показатели "не изменятся, потому что это жесткие, принципиальные вещи. Могут меняться цифры внутри распределения, прежде всего, расходов".

Без их соблюдения ожидать возобновления кредитования по линии МВФ невозможно. К тому же, как заявил недавно глава представительства ЕС в Украине Ян Томбинский, Евросоюз выдаст Украине 610 млн евро макрофинансовой помощи только после возобновления сотрудничества с МВФ.

Неудивительно, что все перечисленные показатели четко соответствуют рекомендациям: в документе указан бюджетный дефицит в 2,7% от ВВП (47,5 млрд грн.), а национальному продукту предписано подрасти на 3% при инфляции 8,3%. Именно под них составители бюджета пытались подогнать финансовую смету.

Кто платит

На фоне предполагаемого роста ВВП удивительно, что авторы главной финансовой сметы страны на будущий год планируют снижение доходов сводного бюджета по сравнению с планом на этот год на 8,5% (до 457 млрд грн.).

"В следующем году снова уменьшатся ставки двух бюджетобразующих налогов: на прибыль и НДС. Соответственно, должны сократиться и доходы казны. К тому же ожидать трехпроцентный рост ВВП в следующем году слишком оптимистично. Поэтому рассчитывать на наполнение бюджета за счет развития экономики не приходится", — пояснил экс-министр финансов Игорь Уманский.

Спланировав уменьшение доходов, власть фактически признала наличие серьезных бюджетных проблем. По оценкам экспертов, в нынешнем году недопоступления в казну могут достичь 40 млрд грн., или почти 11% от ее запланированных доходов.

Учитывая грядущее снижение налоговых ставок, слишком оптимистичный прогноз развития экономики и завышенные приватизационные планы, выполнить доходную часть бюджета-2014 будет очень непросто. Поэтому в Минфине уже начали готовить пакет законопроектов, предусматривающих дополнительные источники наполнения бюджета в объеме до 57 млрд грн.

Отчасти наполнению бюджета должна способствовать инфляция, которую правительство планирует разогнать до 8,3%, притом что сейчас ценовая динамика надолго застыла у нулевой отметки.

"Такой прогноз инфляции включает в себя рост тарифов на природный газ для населения. Либерализация цен на голубое топливо для частных потребителей — одно из условий предоставления кредитов МВФ. Похоже, что при составлении проекта бюджета учли последствия и поэтому увеличили прогноз инфляции. К тому же в проекте предусмотрен сравнительно небольшой бюджетный дефицит. Если газ для населения подорожает, то НАК "Нафтогаз України" не потребуются столь же значительные бюджетные вливания, как в этом году. Это означает снижение бюджетных расходов и уменьшение дефицита, возможно, до запланированных 2,7% от ВВП", — считает Александра Бетлий, ведущий научный сотрудник Института экономических исследований и консультаций.

Иными словами, повышение цен на газ, способное раскрутить инфляцию, — вопрос практически решенный. Главная же проблема в другом: судя по уже озвученным бюджетным параметрам, скудные доходы населения в будущем году будут полностью съедены ростом цен.

Ожидается, что общий фонд заработной платы в стране увеличится, но всего лишь на 3,7%, что почти в 2,5 раза ниже запланированной инфляции.

http://www.depo.ua/ru/delovaja-stolica/2013_ds/sent-2013ds/3637-642643/111449.htm

Враг врагу рознь

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

О том, что народный депутат Игорь Марков вышел из фракции Партии регионов (ПР), в субботу сообщили в его пресс-службе. "Сообщаю о выходе из состава фракции Партии регионов с 12 сентября 2013 года в связи с изменением политического курса партии и его несовместимостью с интересами избирателей Украины", — сказано в документе, размещенном на сайте политика.

Заявление Игоря Маркова, адресованное Председателю Верховной Рады Владимиру Рыбаку, датировано 12 сентября. Как известно, в тот же день Высший административный суд признал недостоверными результаты выборов в округе N133 (Одесса), где был избран господин

Марков, и лишил его депутатских полномочий. "Прошу огласить заявление на ближайшем пленарном заседании Верховной Рады", — говорится в документе.

Следует отметить, что перед выходом из фракции Игорь Марков выступил с критическими заявлениями в адрес руководства ПР в связи с решением партии о поддержке законов, направленных на европейскую интеграцию Украины. "Я перешел в оппозицию к существующему режиму — и партия "Родина" вместе со мной. Мы будем поднимать общественное мнение юго-востока Украины — избирателей, которых предала Партия регионов со своим руководством. Мы будем разворачивать полномасштабную информационную кампанию", — в частности, отметил Марков.

После перехода в оппозицию Игорь Марков нашел неожиданных союзников — его планы по борьбе с властью поддержала экс-премьер Юлия Тимошенко. Примечательно, что партия "Батькивщина", которую возглавляет госпожа Тимошенко, задекларировала курс на европейскую интеграцию, в отличие от партии "Родина" Игоря Маркова, сторонники которой выступают за углубление сотрудничества с Россией. "Игорь Марков — это начало конца партии Януковича. На востоке и юге Украины появился новый, молодой, харизматичный, идеологический лидер пророссийски настроенных граждан, который гарантированно будет баллотироваться в президенты Украины, а это уже начало конца самого Януковича", — сказано в открытом письме Юлии Тимошенко к Президенту Виктору Януковичу. В субботу этот документ был обнародован на сайте партии "Батькивщина".

Вместе с тем в "Батькивщине" заверили, что не планируют углублять сотрудничество с партией "Родина". "Естественно, что те политические силы, которые борются с Виктором Януковичем, — это наши ситуативные союзники. С другой стороны, наша идеология не совместима с идеологией партии "Родина", а Игорь Марков — наш оппонент, и если он будет придерживаться радикальных лозунгов, которые идут вразрез с государственным суверенитетом, мы будем бороться с такими проявлениями", — заявил заместитель главы партии "Батькивщина" народный депутат Сергей Пашинский.

Представители ПР считают, что Игорь Марков не составит конкуренцию Виктору Януковичу на президентских выборах. "Он не является мощной или харизматической фигурой и не сможет конкурировать с Виктором Януковичем, а его партия "Родина", которая не выходит за пределы Одесской области, — с Партией регионов", — сказал народный депутат Владимир Олийнык. По его словам, лестная характеристика Игоря Маркова, прозвучавшая от Юлии Тимошенко, вызвана тем, что "в оппозиции всегда радуются мелким неудачам своих оппонентов".

По мнению экспертов, экс-премьер своим письмом преследовала другие цели. "Как бывший советник Юлии Владимировны могу сказать, что она не симпатизирует таким людям, как Игорь Марков, — ей просто понравилось, что Виктор Янукович учинил политическую расправу над человеком, который ориентируется на Кремль! А это приблизит раскол внутри ПР", — заявил директор социологической службы "Украинский барометр" Виктор Небоженко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2279996>

Что регионалы думают о заявлениях Маркова и ситуации во фракции *Максим Каменев, Журнал «Форбс» (Украина)*

После того как Высший административный суд лишил мандата нардепа Игоря Маркова, он стал очень разговорчивым. Экс-парламентарий уже заявил, что до 90% нардепов-регионалов недовольны тем, что происходит в стране, и спрогнозировал скорый развал фракции. Марков также рассказал, что регионалы каждый месяц получают от руководства фракции \$5000 за поддержку нужных законопроектов, и столько же — за выступления в сессионном зале.

Марков уверен: суд лишил его мандата по указанию Виктора Януковича. В ближайшее время он обещает рассказать, кто конкретно из высшего руководства страны курировал вопрос лишения его депутатства. Forbes поинтересовался у коллег Маркова по фракции, что они думают о его последних заявлениях.

Анатолий Близнюк

Я читал все заявления Маркова. Я не знаю, с чего началась эта ситуация. Он выступал категорически против евроинтеграции, введения финансовых векселей. Не вопрос, я по отдельным позициям тоже против. Но это не значит, что нужно противопоставлять себя всем остальным. Есть решение фракции, и его нужно выполнять.

Работа во фракции у нас устроена совсем не так, как он преподносит это в СМИ. Обычно мы собираемся в понедельник, в 8.30 утра. У каждого из нас есть распечатки примерного плана работы на пленарную неделю. Каждый высказывает свои замечания на заседании фракции.

Распределение фракции на семь групп – правильное решение. Мы понимаем, что нам нужно всегда контактировать. Скажем, я наметил свою работу, а мне звонит руководитель группы и говорит, что вечером нужно быть на телевидении. Я не планировал этого, но корректирую планы и иду на телевидение. То есть для обеспечения логистики это правильно.

Юрий Воропаев, замглавы фракции Партии регионов

Игорем Марковым движет его обиженное самолюбие. На самом деле все несколько не так, как он рассказывает. Идет нормальная работа. Фракция не раскалывается и не разваливается. Некоторые люди имеют свою собственную точку зрения, и они ее высказывают. Со своей стороны, руководство фракции учитывает их мнения. Нет такого единства, чтобы руководство сказало: «Всем бежать в пропасть», – и все туда бегут.

Марков заявил о том, что руководство фракции выплачивает депутатам деньги, чтобы они поддерживали те или иные законы. Я православный человек, даю честное слово, что не получаю ни одного доллара за свои голосования или выступления. Может быть, он получал какие-то деньги и теперь обижается. Но во фракции такой практики нет. Думаю, что когда Марков говорил о расколе в Партии регионов, им двигали какие-то индивидуальные причины. Но всех деталей я не знаю.

Если он реально думает, что суд принял решение о лишении его мандата по распоряжению президента, то его стоит отправить на лечение. Я не ощущал, что Марков во фракции имел какую-то группу. Такого не было.

Олег Царев, замглавы фракции Партии регионов

Марков уже подает обращение в Европейский суд по правам человека, и я уверен, что через три-четыре месяца вновь увижу своего друга в парламенте.

К решению суда по Игорю у меня негативное отношение, потому что депутат-мажоритарщик должен ориентироваться только на своих избирателей и мнение партии, если она поддержала. Подобными решениями суд фактически лишает депутата неприкосновенности, что противоречит Конституции и негативно сказывается на работе парламента.

Решению суда я бы не придавал политической окраски. Многие депутаты от ПР делали заявления, касающиеся внешней политики, голосовали или не голосовали за те или иные законопроекты.

Что касается работы фракции. Тут с заявлениями Игоря не могу согласиться. Каждый понедельник в 8.00 у нас проходит Совет фракции, куда входят 14 заместителей главы (семеро из них – руководители депутатских групп. – Forbes), представитель президента в парламенте Юрий Мирошниченко, и ходит также Анна Герман. Над законопроектами работают группы Юрия Воропаева и Сергея Тигипко, они тщательно анализируют их.

После Совета проходит заседание фракции, и любой депутат может высказать свою позицию по тому или иному законопроекту. Также Совет фракции заседает в 9.00 утра перед каждым пленарным заседанием в Раде, туда тоже может прийти любой и обсудить вопрос. Ну, или на крайний случай подойти к руководителю фракции Александру Ефремову прямо в парламенте. Сам так неоднократно делал.

Ярослав Сухой

Никаких расколов и взаимных претензий во фракции Партии регионов нет. Хочу напомнить, что Марков на выборах не баллотировался от ПР. Он был самовыдвиженцем и присоединился к нам только в парламенте. Он должен был помнить, что в программе нашей

партии зафиксировано: мы не намерены портить отношения с Россией, нашим стратегическим партнером, но наш курс – евроинтеграция.

Когда Марков говорит, что мы предали наших избирателей, он врет. Странно, что он сейчас много рассказывает о своей принципиальной позиции. Ни в сессионном зале, ни на заседаниях фракции, которые проходят каждую пленарную неделю, он ни разу не высказывал свою позицию по этому вопросу.

Я, если честно, даже не помнил, что такой депутат есть во фракции. Но его поведение выглядит странно. Кстати, аналогичным образом ведут себя Вадим Колесниченко и Олег Царев. Они делают заявления на публику, но на заседаниях фракции в дискуссиях не участвуют.

Вместе с тем депутаты, которые представляют интересы промышленности, никогда не выступали против евроинтеграции. Но они хотели уточнить, как будет реализован ряд вопросов. В первую очередь речь идет о технических стандартах продукции. Эти вопросы они поднимали на заседании фракции. Шла конструктивная дискуссия. Во фракции стоит рабочая атмосфера. Поэтому заявления Маркова не соответствуют действительности.

Вадим Колесниченко

Что касается денег за выступления с трибуны и за лояльность – это интересно. Я бы хотел узнать, куда мне нужно подойти, чтобы их получить. Выступаю ведь много, но пока не разбогател и впервые об этом узнал. Если он давал подобные комментарии – наверное, у него есть контакты с теми, в отношении кого это происходит. За семь лет, несмотря на мои противоречивые взгляды, мне никто не предлагал замолчать.

Во время заседания фракции мы обсуждаем законопроекты. Есть, конечно, определенная внутренняя неуверенность – путь, который мы избрали, достаточно серьезный. Вопросы мажоритарщиков жесткие, но на них всегда есть ответы.

Я прекрасно понимаю его обиду. Игорь делал многое для Партии регионов в Одессе. Он вкладывал свой финансовый и человеческий ресурс. И на фоне его честной победы на выборах возникает вопрос – как он мог фальсифицировать? Уголовного производства в отношении него не открывали, вопросом подсчетов бюллетеней он не занимался. Поэтому, естественно, что у человека есть обида. Отчасти его можно понять. Мне кажется, что он серьезный человек. Знает, о чем говорит, несет ответственность за свои слова и должен это доказать.

Кому это выгодно – для меня вообще загадка! Если сказать, что лишить Маркова мандата кому-то выгодно – значит, признать, что решение суда политически мотивировано. Как юрист я не имею права не соглашаться с решением суда, потому что оно вынесено именем Украины и его нужно выполнять.

С ним разговаривали отдельные представители нашей фракции, фамилии не буду называть. Но сказать, что его к чему-то принуждали, нельзя. У нас к каждому находится индивидуальный подход.

Владимир Олийнык

Как человек и на эмоциях могу сказать многое. Но моя юридическая позиция – нужно не нарушать закон и подчиняться решению суда. По поводу того, имеет ли право суд лишать нардепа мандата за фальсификацию результатов выборов и другие решения – прочтите 124 статью Конституции.

Там четко сказано: в юрисдикцию суда входят все правовые отношения в государстве. Все! А если оппозиция считает, что суд не должен вмешиваться, пусть отзовет свое обращение в Европейский суд по округам Павла Балог и Александра Домбровского. Пусть будут последовательными.

Возможно, вопрос Маркова поднимут на собрании фракции в понедельник. Пока что он официально не обсуждался.

<http://forbes.ua/nation/1358047-cho-to-regionaly-dumayut-o-zayavleniyah-markova-i-situacii-vo-frakcii>

Минюст не видит возможности для экс-премьера баллотироваться на пост президента

Александр Радчук, "Коммерсантъ" (Украина)

В конце минувшей недели министр юстиции Елена Лукаш заявила, что действующее законодательство не дает осужденным права принимать участие в президентских выборах. "Лицо, осужденное за умышленные, в том числе тяжкие и особо тяжкие, преступления, с неснятой и непогашенной судимостью не имеет в первую очередь морального права претендовать или баллотироваться на любую государственную должность в Украине. Вне зависимости от того, парламентарий это, член правительства, судья или президент", — заявила госпожа Лукаш еженедельнику "Зеркало недели", комментируя намерение партии "Батьківщина" выдвинуть экс-премьера Юлию Тимошенко кандидатом на пост президента на выборах 2015 года.

Глава Минюста отметила, что, хотя ст. 103 Конституции не содержит подобного ограничения, оно есть в законе о выборах главы государства. "В самой Конституции содержатся в необходимых случаях прямые указания и устанавливается предмет регулирования законом наиболее важных общественных отношений. Эти законы, на которые ссылается Конституция, конкретизируют отдельные ее положения", — сказала Елена Лукаш.

Как известно, действующий закон "О выборах президента" (ч. 4 ст. 9) запрещает баллотироваться на пост главы государства гражданам с непогашенной и неснятой судимостью. Ранее глава Высшего совета юстиции Александр Лавринович заявил о том, что вопрос допуска госпожи Тимошенко к выборам может стать предметом изучения в Конституционном суде.

Тем временем, по мнению диссидента Левко Лукьяненко, наиболее вероятным кандидатом от оппозиции на выборах президента в 2015 году может стать лидер партии УДАР Виталий Кличко. "На сегодня, исходя из той ситуации, которую мы имеем, получается, что мы должны ориентироваться на Виталия Кличко и сопутствовать тому, чтобы три фракции одобрили выдвижение единого кандидата", — заявил Лукьяненко. Он также отметил, что не видит возможности участия экс-премьера Юлии Тимошенко в предстоящих выборах.

<http://www.kommersant.ua/doc/2279996>

Олег Махніцький: «Закон про референдум — це міна сповільненої дії» *"Голос України"*

Закон про референдум — це міна сповільненої дії, яка, здетонувавши, може призвести до зміни державного устрою, можливості узурпації влади та втрати незалежності. Якнайшвидше необхідно змінити цей закон, врахувавши висновки Венеціанської комісії і взявши до уваги напрацювання експертів, науковців та представників політичних сил. Про це заявив народний депутат України, перший заступник голови парламентського Комітету з питань верховенства права та правосуддя свободівець Олег Махніцький 10 вересня 2013 року під час круглого столу «За чесний референдум», який відбувся у представництві Ради Європи в Україні.

У роботі круглого столу взяли участь українські парламентарії, представники посольства США в Україні, Ради Європи та експерти Коаліції «За чесний референдум». Темою обговорення стали Закон України «Про всеукраїнський референдум» (ухвалений 6 листопада 2012 року) та необхідність внесення змін до нього, згідно з рекомендаціями Венеціанської комісії.

Під час дискусії експерти запропонували провести круглий стіл із представниками влади, опозиції, громадськості та експертів із метою розроблення поправок до чинної редакції закону, врахувавши рекомендації Венеціанської комісії. Детально ознайомившись із законом про референдум та висновками до нього, представники Ради Європи акцентували увагу на його нормах, що йдуть урозріз із Конституцією України і закладають можливість для політичних маніпуляцій. Було наголошено на необхідності внесення змін до закону з метою запобігання руйнуванню правової системи держави та приведення норм до європейських стандартів.

У виступі Олег Махніцький зазначив: «Закон «Про всеукраїнський референдум» було ухвалено з грубими порушеннями конституційної процедури та Регламенту Верховної Ради України. Документ суперечить Конституції України та європейським стандартам, утискає вільне волевиявлення громадян, скасовує можливість проведення місцевого референдуму, підриває конституціоналізм та порушує принцип верховенства права».

Свободівець також наголосив на тому, що норми закону суперечать положенням Розділу XIII Конституції України та встановлюють можливість зміни Основного Закону, усунувши парламент від процесу, закріплюють недемократичну систему проведення всеукраїнського референдуму, суперечать ст. ст. 57 та 94 Конституції України, дозволяючи неконституційний порядок набрання чинності законами України. Встановлений у документі порядок проведення референдуму не є спрямований на отримання результату, що відобразатиме реальне волевиявлення громадян та не містить ефективних механізмів реалізації конституційних прав.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=301550>

Вокзал для двох

Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»

Вибори-2015 можуть пройти без Юлії Тимошенко й Віталія Кличка? Чи опиняться два найбільш рейтингових опозиційних політика за бортом наступної президентської кампанії? Бездоганно точної відповіді на ці запитання, схоже, не існує. Але те, що самі запитання ставить дедалі більша кількість людей, які цікавляться політикою, — факт.

Чи будуть у Центральній виборчій комісії підстави для відмови двом потенційним кандидатам у реєстрації? Автор цих рядків ставив подібне запитання багатьом знайомим юристам. І став щасливим власником колекції взаємовиключних версій. Однаково переконливих.

Цікаво, коли йшлося про Кличка, ніхто не хотів свою думку розголошувати. Одні, схоже, не хотіли конфлікту з відомим політиком. Інші вважали запитання надто вже теоретичним: на відміну від ситуації з ЮВТ, була відсутня чітка відправна точка для оцінки.

Поділимося версією. Ряд політиків вважає: віднедавна влада докладє зусиль до того, щоб опозиція висунула єдиного кандидата в президенти, і цим кандидатом став саме Віталій Кличко. Логіка? Згідно з нібито існуючим задумом Банкової, Центрвиборчком зареєструє лідера УДАРу як учасника президентських перегонів. Але вже після завершення процесу реєстрації її законність буде оскаржено в суді. Який і має зняти одного з можливих фаворитів "із пробігу" на підставі невідповідності конституційній вимозі про обов'язкове десятирічне проживання. А замінити вибулого іншим представником від опозиції противники режиму вже не зможуть — установлені терміни не дозволять.

Чи відповідає ця версія дійсності, достеменно невідомо. Як невідомо й те, як саме Кличко і його команда збираються протидіяти можливим підступам влади. Серед найбільш часто вживаних кулуарних аргументів — "не посміють", "побояться масових акцій", "не ризикнуть дражнити Захід, передовсім Меркель". Оцінити вагомість подібних доводів пропонуємо читачеві. А ми постараємося допомогти йому в розшифровці юридичних тонкощів.

За єдиного кандидата ратують і багато опозиціонерів. Але вони (принаймні декларативно) керуються іншими міркуваннями. Насамперед почуттям обов'язку перед виборцем. Якщо це так, потенційні кандидати та керовані ними політичні сили повинні оперативно навести належний порядок у справах і планах. Щоб почуття обов'язку не обернулося почуттям провини. Часу менше, ніж здається.

Зустрінуті складнощі не відбили бажання спробувати прояснити питання. І не вплинули на прагнення поділитися результатами дослідження з читачами. На наш погляд, у публічному та об'єктивному обговоренні даної теми зацікавлені як імовірні кандидати, так і можливі їхні виборці. Що менше недомовок буде в 2013-му, то менше запитань виникне в 2015-му. Тож і Юлія Володимирівна, і Віталій Володимирович мають бути вдячні медіа за жвавий інтерес до цієї проблеми.

Казус Кличка

Перелік вимог до кандидата в президенти, який міститься в Конституції, невеликий: "Президентом України може бути обраний громадянин України, який досяг тридцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх перед днем виборів років та володіє державною мовою". Профільний закон додає до цього списку ще один пункт — відсутність незнятої (непогашеної) судимості. Але про це трохи пізніше.

У конкретному випадку нас цікавить інше обмеження — ценз осілості. Привід засумніватися в тому, що кандидатура Віталія Кличка відповідає даній вимозі, надав... сам лідер УДАРу. Навесні цього року, беручи участь у відомому шоу Hard Talk на каналі ВВС, політик заявив, що живе в Україні останні шість років. Кількома секундами пізніше він додав, що "жив у Німеччині майже 13 років".

Трохи арифметики. Віднявши від 2013 (поточний рік) 6 (гаданий термін проживання Кличка в Україні), одержимо 2007-й. Якщо ж дотримуватися приписів Конституції, учасник майбутнього президентського забігу має проживати в Україні як мінімум із 2005-го. Неув'язка.

Для початку ми спробували відповісти на два, здавалося б, простих запитання. Перше: чи справді Віталій Кличко проживає в нашій країні лише 6 останніх років? Друге: що саме має на увазі законодавець під "проживанням в Україні"?

Запитання виявилися не такими вже й простими, як могло здатися на перший погляд.

Віталієві Кличку ми відправили офіційний запит, в якому попросили його:

- прокоментувати заяви в шоу Hard Talk;
- відповісти, з якого року він проживає в Україні;
- пояснити, чи зможе він документально довести ЦВК, що проживав у країні кількість років, необхідних для реєстрації як кандидата в президенти.

Адресат роздумував тиждень. Відповів трохи витіювато. Заяву на шоу Віталій Володимирович прокоментував туманно: "Моя відповідь була в контексті політичної діяльності. Саме 2006 року я вперше обрався і став депутатом Київської міської Ради". Зізнаємося: ми зрозуміли не все. Можливо, ви, читачу, виявитесь кмітливішими. Крім того, якщо від 2013 відняти 2006, то виходить 7, а не 6.

Відповідь на друге запитання була трохи точніша: "Я проживаю в Україні з часу проголошення незалежності нашої держави. Мої перебування закордоном були пов'язані з проведенням боїв і підготовкою до них. А з часу моєї активної політичної діяльності — це і багато відряджень для зустрічей з провідними закордонними політиками і громадськими діячами". Якщо ми правильно зрозуміли Кличка, він проживає в Україні з 1991-го. Хоча в його офіційній біографії, вивішеній на сайті УДАРу, зазначено, що в Україну він переїхав у 1984-му. Але це деталі.

Нарешті, наведемо відповідь на останнє запитання: "Ми надаватимемо необхідні документи, визначені чинним законодавством".

Погодьтеся, ситуація не надто прояснилася.

Не так просто виявилось з'ясувати й юридичне наповнення ідіоми "проживання в Україні". З'ясувалося, що не ми одні такі цікаві. 11 років тому подібним запитанням перейнялися і у Вищій раді юстиції. У 2002-му представники ВРЮ звернулися до Конституційного суду із проханням офіційно розтлумачити положення статті 127 Конституції, пояснивши, що саме слід розуміти під словосполученням "проживає в Україні не менше ніж десять років".

КС тоді у відкритті конституційного провадження відмовив, пояснивши, що роз'яснити або тлумачити нема чого: у законодавстві все доступно написано. У постанові суду від 14 березня 2002 р. зазначено, в яких саме нормативних актах члени ВРЮ можуть почерпнути необхідні відомості: декрет Кабміну "Про прибутковий податок громадян" і Закон "Про громадянство України".

Згідно з першим документом, "до громадян, які мають постійне місце проживання (тут і далі виділено автором), в Україні належать громадяни (...), які проживають в Україні в цілому не менше ніж 183 дні у календарному році".

Відповідно до другого, під безперервним проживанням розуміється проживання на території України не менше ніж 180 днів за рік, за умови, що разовий виїзд за кордон у приватних справах не перевищує 90 днів. Винятками є службове відрядження, відпустка, навчання, лікування або зміна проживання на території України.

Не знаю, чи вгамувала ця постанова законну цікавість Вищої ради юстиції, але нашу — точно ні. Тому з акта суду так і не стало ясно, яке саме проживання мали на увазі автори Конституції. Постійне? Безперервне? Те й інше? Можемо лише припустити, що насамперед безперервне (не менше ніж 180 днів за рік).

Подібне припущення ми зробили після вивчення рішення Європейського суду з прав людини (від 19 жовтня 2004 р.) "Мельниченко проти України". Предметом вивчення ЄСПЛ по суті була відповідність кандидата в народні депутати України вимозі Конституції про проживання в Україні. Отже, у матеріалах Страсбурзького суду фігурував фрагмент зі згаданого нами рішення вітчизняного КС. Той самий фрагмент, у якому йшлося про безперервне проживання. Якщо авторитетні юристи зі Старого Світу побачили в нормі Закону "Про громадянство України" ключ до розуміння "загадки проживання", то чому б нам не довіритися їхньому досвіду й чуттю?

Ще одна важлива деталь — у 2002 р. Конституційний суд просили розтлумачити зміст статті 127, де йшлося про ценз осілості для кандидатів у судді. Але в 2004 р. судді Європейського суду спиралися на відповідну постанову КС, розбираючи питання про ценз осілості для кандидатів у народні депутати. Отже, ми можемо припустити, що формула "180 днів" має універсальний характер. І норма Закону "Про громадянство України" про безперервне проживання може застосовуватися й до кандидатів у президенти. Якщо в когось (наприклад, у ЦВК) виникне запитання, що саме розуміти під десятирічним проживанням.

Отже, ми знайшли перший орієнтир — 180 днів проживання в одному календарному році й не більше ніж 90 днів перебування за кордоном у приватних справах.

Рухаємося далі. Прикінцеві положення Закону "Про вибори Президента України" містять ще одну вказівку: "Для цілей цього Закону місце проживання особи визначається відповідно до Закону України "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні". Відкриваємо названий закон. Відповідно до нього, "місце проживання — адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає строком понад шість місяців на рік". Одні юристи стверджують, що ця норма не має прямого відношення до цензу осілості, інші з ними не погоджуються. Особливо якщо йдеться про конкретну особу — Віталія Кличка. І ось чому.

У статті Мустафи Найєма "Гамбурзький рахунок Віталія Кличка" в "Українській правді" стверджується, що цей політик має посвідку на проживання в Німеччині: "На пряме запитання "УП", чи отримував Віталій Кличко коли-небудь право на проживання або посвідку на проживання в Німеччині, відповідь була позитивною. "Віталій Кличко дійсно вступав у правовідносини з іноземними державами, відповідно до вимог законодавства цих держав. Лідер УДАРу має право на проживання в Німеччині, що не суперечить українському законодавству і його українському громадянству", — йдеться в листі прес-служби партії УДАР".

DT.UA звернулося до посольства Німеччини з проханням надати відповідь на запитання, чи необхідно для отримання (підтвердження) посвідки на проживання у цій країні проживати на її території більше ніж півроку. На жаль, чіткого пояснення ми не дочекалися. Зате знайшли версію відповіді на одному з численних міграційних інтернет-сайтів: "Іспанія, Італія, Німеччина, Франція, Бельгія, Словаччина, Чехія і країни Балтії продовжують іноземцям посвідки на проживання тільки при дотриманні правил проживання (183 + 1 день)".

Тобто, якщо Віталій Кличко має посвідку на проживання в Німеччині, за ідеєю, він має проживати там більш як півроку. Отже, Німеччина, а не Україна, за нашими законами, має вважатися місцем його проживання. У цьому разі він порушує правило безперервного

проживання в Україні. Те саме правило, яке і вітчизняний Конституційний суд, і Європейський суд з прав людини "прив'язали" до конституційного цензу осілості. Відповідно до цього правила, нагадаємо, він не може перебувати за кордоном у приватних справах більше ніж 90 днів за рік.

Не стомилися? Продовжимо.

Що розуміти під злочасним конституційним терміном "проживання", як з'ясувалося, не знають не тільки у Вищому адміністративному суді, а й у Центральній виборчій комісії. У серпні минулого року при розгляді так званої справи Сацюка члени ЦВК вказували на "відсутність у виборчому законі визначення терміна "проживання", вимоги щодо постійного або безперервного проживання для реалізації виборчого права". А ще скаржилися на "відсутність встановленої процедури здійснення ЦВК перевірки достовірності даних у документах кандидатів у депутати". Простіше кажучи, центрвиборчкомівці переймалися двома запитаннями. Як нам перевіряти кандидата на відповідність цензу осілості, якщо не цілком зрозуміло, що таке "проживання"? Як саме ми повинні перевірити, що кандидат проживає в Україні необхідний строк?

У відповідь ВАСУ заявив, що ЦВК має необхідний арсенал для перевірки. Головний інструмент, на думку суду, — дані Державної прикордонної служби. У серпневій постанові ВАСУ наводяться цифри: під час останньої парламентської кампанії Центральна виборча комісія направила запит прикордонникам стосовно даних про 139 кандидатів у депутати. Мета запиту — перевірка на відповідність цензу осілості. Саме отримана від ДПС інформація дала Центральній виборчій комісії підстави відмовити в реєстрації Павлові Лазаренку, а Київському апеляційному суду — скасувати рішення про реєстрацію кандидатом Володимира Сацюка.

Таким чином, щоб встановити точний строк перебування Віталія Кличка в Україні та за її межами, перед реєстрацією ЦВК має вимагати у Держприкордонслужби відповідні матеріали у період з 2005-го по 2015-й.

Важлива деталь. Торік Віталій Кличко вже проходив схоже випробування як кандидат у народні депутати, для якого також передбачено ценз осілості. Для претендентів у парламентарії він становить п'ять років. Наскільки відомо, прізвище "Кличко" було у списку 139 кандидатів, які перевірялися ЦВК. Тоді тест на "проживання" політик успішно склав. Чи означає це, що йому нема чого боятися? Не зовсім. По-перше, досліджувалися закордонні вояжі головного "ударника" лише у період з 2007-го по 2012-й. А через два роки доведеться вивчити історію перетинання ним кордону в період з 2005-го по 2015-й. По-друге, матеріали за 2007—2012 рр. вимагатимуться повторно і вивчатимуться заново. Можливо, більш ретельно.

Чи є аргументом проти Кличка його конфуз на Hard Talk? З юридичної точки зору, ні. По-перше, він завжди може сказати, що обмовився або його неправильно зрозуміли. По-друге, зовсім не обов'язково, що відео-(аудіозапис) ток-шоу досліджуватиметься Центвиборчкомом. Або судом, якщо хтось захоче заперечити законність можливої реєстрації кандидата у президенти Кличка. Процедури, яка зобов'язує їх це зробити, немає.

Відсутність чітко прописаної процедури перевірки даних, які надаються кандидатами, відкриває перевіряльникам широке поле для діяльності. У рішенні Верховного суду від 13 лютого 2002 р. у "справі Васько" сказано: "У кожному конкретному випадку висновок комісії про недостовірність відомостей та їхній суттєвий характер має ґрунтуватися на результатах комплексного вивчення всієї інформації, що міститься в документах, поданих кандидатом, та обставинах, що зумовили подачу недостовірної інформації".

На індивідуальному підході до кожного конкретного факту розгляду даних про обов'язкове проживання кандидата наполягали у своїх рішеннях і Київський апеляційний суд, і Вищий адміністративний суд, і Європейський суд з прав людини. З погляду деяких правознавців, такий припис не тільки зобов'язує ЦВК або суд бути максимально добросовісним, досліджуючи дані, які підтверджують відповідність цензові осілості. А й дозволяє вимагати для вивчення різноманітні матеріали. Індивідуальний підхід, по суті, рятує від необхідності підходити до всіх з однаковою міркою.

У випадку з Кличком це зможе означати, наприклад, звернення до відповідних німецьких служб. І не тільки для того, щоб точно з'ясувати, скільки днів у кожному з досліджуваних десяти років кандидат Кличко перебував на території бундес-республіки. Бо самі собою отримані цифри ще нічого не означають.

Чому? Закон "Про вибори Президента України" зараховує до проживання в Україні і перебування за кордоном, якщо йдеться про перебування:

- на судні під Державним прапором України;
- на службі в дипломатичному або іншому офіційному представництвах, а також у міжнародних організаціях та їх органах;
- у відрядженнях у встановленому законодавством порядку;
- на полярних станціях;
- у складі військових формувань;
- відповідно до чинних міжнародних договорів України.

Кличко — не дипломат, не моряк, не полярник і не миротворець. Але ніким із них не був і Арсен Аваков, що жив за кордоном значний період часу. Однак обов'язковий "іспит" на ценз осілості у 2012-му він, як кандидат у народні депутати, склав. Як? За деякими даними, його перебування на території Італії було оформлене як закордонне відрядження.

Ми не стверджуємо, що Віталій Володимирович може скористатися тією самою схемою. Але (можливо) не випадково у його відповіді на наш запит фігурували підготовки до боїв та зустрічі з політиками. Хто сказав, що ці заходи не могли бути оформлені як відрядження?

Законодавство надає певний простір для трактування терміна "перебування громадян України за її межами відповідно до чинних міжнародних договорів України". А воно, як ми вже писали, тотожне проживанню в Україні.

Але Кличку складніше, ніж Авакову. Щонайменше, два авторитетних юристи запевняли автора цих рядків: як критерій відповідності конституційній нормі про десятирічне проживання може використовуватися резидентність кандидата. Що передбачає пошук місцезнаходження центру його життєвих інтересів. Інакше кажучи, визначення точки зосередження тісних економічних та особистих інтересів.

Автору цих рядків, як людині, не обізнаній у тонкощах юриспруденції, здавалося, що терміни "резидентність" і "центр життєвих інтересів" — це щось із податкового законодавства, не причетне до виборів та Конституції. У відповідь мені нагадали те, що вже відомо й вам. Коли у 2002-му Конституційний суд попросили розтлумачити норму Основного закону про ценз осілості, у відповідь пролунала цитата з декрету Кабміну "Про прибутковий податок громадян...".

Як визначається центр життєвих інтересів? Із допомогою відповідей на очевидні запитання. Чи є у кандидата нерухомість в іншій країні, і як довго він живе у своєму будинку? Де більшість часу перебуває його сім'я? Чи має він у тій або іншій країні посвідку на мешкання, дозвіл на роботу? Наскільки активну участь бере у громадському житті держави? Чи веде він у цій державі підприємницьку діяльність, і якщо веде, то наскільки масштабну? Чи платить він там податки?

Нагадаємо, позаторік Віталій Кличко публічно визнавав, що платить податки в Німеччині. Наявність у нього права на проживання офіційно підтверджувала прес-служба УДАРу. У згадуваній нами статті Мустафи Найема, який знайшов у Гамбурзі будинок політика, є промовистий фрагмент: "Віталія Кличка тут бачать часто і прямо називають сусідом. Його син і дружина щоранку виїжджають на машині, і їх сусіди теж упізнають".

Публічність Віталія Володимировича може зіграти проти нього. Йому важко бути непомітним. Наведу думку експерта, котрий побажав залишитися неназваним. Щоб спробувати обґрунтувати, що центр життєвих інтересів кандидата у певний період містився не в Україні, а в Німеччині, необов'язково звертатися до відповідних німецьких органів. Навіть педантичний аналіз тамтешніх медіа і банальне опитування тамтешніх жителів дозволять зробити попередній

висновок про рівень укорінення особи в цій країні. Про її бізнес-активність, про масштаб участі в громадському житті держави.

Як можна вибудувати можливу лінію захисту? Наприклад, спертися на відоме рішення Європейського суду "Мельниченко проти України". Кажуть, до цього документа рік тому зверталися і лобісти згаданого нами Арсена Авакова, готуючись обстоювати його право на участь у парламентській кампанії.

Це рішення Страсбурзького суду доволі цікаве. Нагадаємо, 2002-го ЦВК відмовила ініціаторові "касетного скандалу" Миколі Мельниченку в реєстрації кандидатом у народні депутати. Причина? Претендент порушив конституційний припис про обов'язкове п'ятирічне проживання на території України. Через два роки після того Європейський суд із прав людини визнав права кандидата Мельниченка порушеними. Підстава — суперечить ст. 3 Протоколу №1 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (ратифікована Україною 1997 р.). Що в цій статті? Зобов'язання "проводити вільні вибори з розумною періодичністю шляхом таємного голосування в умовах, що забезпечують вільне вираження думки народу у виборі законодавчого органу".

Що це означає? Спробуємо пояснити.

Суд визнав законність цензу осілости, відзначивши, що держави мають право встановлювати обмеження для охочих бути обраними.

Суд зазначив: "враховуючи національне законодавство і практику, Суд встановив, що вимога проживання в Україні не була абсолютною, і що національна влада, надаючи дозвіл або відмовляючи в реєстрації певному кандидату, була зобов'язана враховувати його конкретну ситуацію".

Суд нагадав, що, відповідно до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права (учасником якого є Україна), "особи, які мають право бути обраними, не повинні позбавлятися його через нерозумні або дискримінаційні вимоги, такі як освіта, проживання або походження...".

Суд послався на висновок Інституту держави і права НАН України від 10 червня 1998 р., відповідно до якого, "при наявності в особі паспорта громадянина України і відомостей у ньому про прописку протягом останніх п'яти років, як факту реєстрації постійного місця проживання, вважається, що ця особа проживала в Україні протягом останніх п'яти років...".

Нарешті, суд дійшов висновку, що "ні відповідне законодавство, ні практика не містять прямої вимоги "постійного" або "тривалого" проживання на території України. Крім того, законодавство не містить різниці між поняттями "постійного" або "тривалого" проживання".

Висновок: якщо в кандидата є паспорт громадянина України із позначкою про реєстрацію постійного місця проживання, він має право бути обраним. Якщо йому відмовляють, це — "нерозумне обмеження", що порушує Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод.

Втомилися? Ми теж. Залишилося недовго.

Деякі юристи стверджують, що рішення у справі "Мельниченко проти України" Віталію Кличку — не підмога. Бо:

- відтоді законодавство змінилося, зокрема зникло таке поняття як "прописка";
- рішення стосувалося прав кандидатів у депутати, а не прав кандидатів у президенти;
- рішення не було виконане Україною; до того ж у нашій країні не застосовується принцип прецедентного права.

Із ними сперечаються ті, хто впевнений, що:

- ключові положення законодавства, якими оперували судді ЄСПЛ, не зазнали істотних змін;
- реєстрація, що офіційно замінила прописку у 2003 р., зберегла основну ознаку, згадану в рішенні Страсбурзького суду, — "факт реєстрації постійного місця проживання";

— принципи, якими керувався ЄСПЛ, універсальні й можуть поширюватися як на кандидатів у депутати парламенту, так і на кандидатів у президенти;

— невиконання Україною рішень ЄСПЛ не знімає з неї зобов'язань дотримуватися підписаних міжнародних угод. Норми яких мають вищу юридичну силу, порівняно з нормами внутрішнього законодавства.

Маючи паспорт України з відповідною реєстрацією, кандидат у президенти Кличко теоретично може довести в ЄСПЛ, що мав усі підстави претендувати на пост глави держави. Але чи стане йому від цього легше через два-три роки після президентських виборів? Саме стільки знадобилося кандидатові в депутати Мельниченку. Підступ у тому, що оскаржити або підтвердити відповідність цензові осілости можна тільки у процесі кампанії.

Захисники інтересів лідера УДАРУ стверджують: Кличко — не Мельниченко, президентські вибори — не парламентські. І саме по собі існування рішення в справі "Мельниченко проти України" має утримати українську владу від необдуманих кроків.

Чи утримає? Важко прогнозувати розвиток подій, які багато в чому залежать від правової інтерпретації та політичної доцільності.

Казус Тимошенко

Екс-прем'єр перебуває за ґратами, і реальних підстав говорити про її можливу реабілітацію поки що немає. А чинний Закон "Про вибори Президента України" (ч. 4 ст. 9) забороняє балотуватися на пост глави держави громадянам із непогашеною (незнятою) судимістю. З іншого боку, Конституція такого обмеження не передбачає. Це дало багатьом юристам підстави стверджувати: перешкод для участі Тимошенко у президентській кампанії немає, бо Основний закон має вищу юридичну силу. Однак правознавців, котрі не поділяють таку точку зору, теж чимало.

DT.UA звернулося по коментар до двох відомих спеціалістів, які дотримуються діаметрально протилежних точок зору. Надаємо читачам право самостійно оцінити переконливість їхньої аргументації.

Отже, **міністр юстиції Олена Лукаш** вважає: "Стаття 103 Конституції України передбачає, що президентом України може бути обраний громадянин України, який досяг тридцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх перед днем виборів років та володіє державною мовою.

При цьому стаття 9 Закону України "Про вибори Президента України" прямо встановлює, що не може бути висунутий кандидатом на пост президента України громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Стаття 56 цього ж Закону визначає, що набрання законної сили стосовно кандидата на пост президента України обвинувальним вироком суду за вчинення умисного злочину є підставою для прийняття Центральною виборчою комісією рішення про скасування реєстрації кандидата на пост президента України.

Таким чином, Закон України "Про вибори Президента України" виключає можливість висування та реєстрації кандидатом на пост президента громадянина України, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Відповідно, такий громадянин не може бути обраний президентом України. Ця норма існує з 1999 р. і понад 13 років не викликала нарікань та сумнівів. Варто нагадати, що з додержанням саме такої вимоги відбулися президентські вибори і в 1999-му, і в 2004-му, і в 2010-му рр.

Останнім часом низка представників вітчизняного політикуму та ЗМІ робить спробу сформулювати громадську думку про те, що коли Конституція прямо не забороняє балотуватися на пост президента України особам із непогашеною та незнятою судимістю, то це відкриває таким громадянам шлях для участі у виборах президента.

Як юрист викладу свою особисту позицію. Конституція — це Основний Закон держави. Правовий акт, який має найвищу юридичну силу і закріплює систему загальнообов'язкових норм. При цьому Конституція не може враховувати всіх нюансів, які виникають у різних сферах суспільних відносин, — для цього й існують закони.

У зв'язку з тим, що норми Конституції мають найвищу юридичну силу, треба враховувати два аспекти.

Перший — в українській Конституції широко використовуються так звані "бланкетні" норми. Це означає, що норма викладена в загальній формі у Конституції і відсилає нас до інших нормативних правових актів, наприклад до законів.

Наведу простий приклад: стаття 103 Конституції України, яка, в тому числі, визначає статус і повноваження президента, прямо передбачає, що порядок проведення виборів президента України встановлюється саме законом, яким, зокрема, визначається процедура висування кандидатів і деталізовані вимоги до них.

Другий — у самій Конституції містяться в необхідних випадках прямі вказівки і встановлюється предмет регулювання законом найважливіших суспільних відносин. Це закони, на які посилається Конституція. Вони конкретизують окремі її положення (наприклад, роботу уряду, Конституційного суду и т.д.).

Тобто положення законів приймаються на розвиток норм Конституції, розкриваючи її юридичні норми більш конкретно.

Тому будь-яка юридична ситуація має розглядатися на основі комплексного, всебічного, об'єктивного і системного аналізу законодавства з метою недопущення неправильного правозастосування, у тому числі маніпулювання його окремими положеннями.

Вимоги обмежувального характеру в науці і практиці виборчого права називаються виборчими цензами (кваліфікаціями), під якими розуміють визначені Конституцією та/або законом умови для отримання або здійснення активного (право обирати) і пасивного (право бути обраним) виборчого права.

Застосуємо аналогію стосовно неможливості займати певні посади в Україні у зв'язку з наявністю непогашеної та незнятої судимості, а також розглянемо деякі інші цензи в сукупності їх закріплення у положеннях Конституції та законів.

Наприклад, стаття 127 Конституції встановлює певний ценз стосовно майбутніх суддів. На посаду судді може бути рекомендований громадянин України, не молодший 25 років, який має вищу юридичну освіту і стаж роботи в галузі права не менше 3 років, проживає в Україні не менш як 10 років і володіє державною мовою.

При цьому в Конституції України не зафіксовано таких вимог до кандидатів на посаду судді як дієздатність (усвідомлення значення своїх дій та можливість керувати ними), а також відсутність непогашеної або незнятої судимості.

Чи означає це, що суддею може бути засуджений або особа, котра має серйозні психічні розлади?

У Законі "Про судоустрій і статус суддів" встановлено додаткові обмежувальні критерії. Стаття 64 передбачає, що не може стати суддею обмежено дієздатна або недієздатна особа, або особа, яка має хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню обов'язків судді. Тут-таки встановлено й ценз щодо судимості — на посаду не може претендувати кандидат, у якого є незнята або непогашена судимість.

Знову ж таки — ні в Конституції України, ні в Законі "Про Конституційний Суд України" прямо не встановлено цензу щодо судимості для судді Конституційного суду України. Хтось може уявити собі засуджену особу суддею такого рівня в одній із країн Євросоюзу?

Розвиваючи цю тему, я одразу відповім на логічне запитання: чи є ще приклади встановлення цензів в українському законодавстві, які не закріплені в Конституції України? Безумовно.

Наприклад, у Конституції України не встановлено вимог до членів Кабінету міністрів. Чи можливо говорити про те, що це відкриває шлях в нашій країні на ключовий політичний

пост будь-кому, хто бажає? Наприклад, неповнолітнім? Або громадянам іншої держави? Особам, які мають непогашену або незняту судимість?

Стаття 7 Закону "Про Кабінет Міністрів України" чітко прописує вимоги до такої особи: членом уряду може бути громадянин України, який має право голосу, вищу освіту та володіє державною мовою. Не може бути призначена на цю посаду особа, яка має судимість, не погашену чи не зняту в установленому законом порядку. Більше того, міністром не може бути людина, на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення.

Тому громадянину іншої держави або людині без диплома ВНЗ шлях в уряд закритий. Міністром не може стати молодий український студент, який здобуває першу вищу освіту, або громадянин держави іншої земної півкулі.

Такі цензи, які не закріплені безпосередньо в Конституції, поширюються й на місцеве самоврядування.

Конституція не містить конкретних обмежень, наприклад, для депутатів Верховної Ради АРК та інших депутатів місцевого рівня. Але вимоги до них також закріплено у відповідному законі про вибори: представляти інтереси громади на відповідній території може тільки громадянин України, який має право голосу і, знову ж таки, не має судимості за умисний злочин, що не погашена і не знята.

Сумніваюся, що деякі політики, котрі спекулюють на цій темі, підтримають позицію, що депутатом місцевого рівня може стати засуджений, неіездатний чи будь-який бажаючий іноземець, хоча цього не зафіксовано в Конституції.

Навіть абстрагуючись від моральних імперативів і допускаючи в теорії утопічний варіант, що президентом України все ж таки може бути обрано особу з незнятою і непогашеною судимістю, звертаю увагу на таке.

Кримінальний кодекс чітко визначає: особа визнається такою, що має судимість, із дня набрання законної сили обвинувальним вироком і до погашення або зняття судимості. А юридичним фактом, який припиняє кримінально-правові відносини, що свідчить про повну реалізацію кримінальної відповідальності, є відсутність в особі (як правило, погашення або зняття) судимості за вчинений злочин.

Як такий "кандидат" у президенти проводитиме виборчу кампанію, наприклад, перебуваючи у місцях позбавлення волі? Як він зможе проводити агітацію, брати участь в інших етапах виборчого процесу?

Хочу також підкреслити, що судимість — це особливий правовий статус особи, засудженої за злочин. Така особа перебуває у кримінально-правових відносинах, кримінальна відповідальність триває, а це вже робить неможливим користування правом недоторканності президента, що прямо суперечить статті 105 Конституції.

Ще приклад. Стаття 106 Конституції встановлює, що президент представляє державу в міжнародних відносинах, є Верховним головнокомандуючим Збройних сил, очолює Раду національної безпеки і оборони. Крім того, повноваження президента України щодо призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора України дозволяють главі держави певною мірою впливати на діяльність найважливішого правоохоронного органу, на який покладено підтримання державного обвинувачення в кримінальному процесі, представництво інтересів громадянина або держави в суді.

Як цей "президент" буде це робити, знову ж таки, перебуваючи в місцях позбавлення волі? Як він зможе здійснювати свої повноваження?

Або, приміром, питання доступу до державної таємниці. Президенту за посадою належало б мати до неї допуск, проте наявність незнятої або непогашеної судимості (за тяжкі і особливо тяжкі злочини), за законом, є підставою для відмови у допуску до державної таємниці.

Тому розмови, в яких стверджується про можливість засуджених балотуватися і займати вищий державний пост, не витримують професійної критики.

Такі домисли озвучуються нібито на підставі загально-дозвільного правового принципу — "дозволено все, що не заборонено законом". Але керуватися ним у цій ситуації навряд чи допустимо.

Тут може бути використаний спеціально-дозвільний принцип: "заборонено все, що прямо не дозволено законом" або, інакше кажучи, "дозволено лише те, що прямо передбачено законом". Саме на ньому, відповідно до статті 19 Конституції України, ґрунтується діяльність усього апарату державної влади, що зумовлює наявність обґрунтованих кваліфікаційних обмежень (цензів), які пред'являються і до осіб, на яких може бути покладено виконання функцій держави.

Особа, яка засуджена за умисні, у тому числі тяжкі та особливо тяжкі злочини, з незнятою і непогашеною судимістю не має, в першу чергу, морального права претендувати чи балотуватися на будь-яку державну посаду в Україні. Незалежно від того, парламентарій це, член уряду, суддя чи президент. Конституційно-правовий статус президента несумісний із наявністю в особи, котра претендує на цей пост, а отже, і може зайняти його, судимості за умисний злочин, якщо вона не знята або не погашена. І закон просто закріплює цей очевидний імператив".

Захисник лідера "Батьківщини" **Сергій Власенко** дивиться на проблему інакше: "Конституція жодним чином не обмежує право Юлії Тимошенко брати участь у виборах президента України. Це впливає з самого Основного Закону. Ст. 103 Конституції містить чіткий перелік цензів, встановлених для кандидата у президенти: наявність у кандидата українського громадянства, досягнення 35-річного віку, наявність права голосу, володіння державною мовою і проживання в Україні впродовж десяти останніх перед днем виборів років. Жодних інших обмежень ця стаття не містить.

Підставою для спекуляцій послужило положення ч. 4 ст. 9 Закону "Про вибори Президента України", що забороняє балотуватися у президенти громадянам, які мають судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена або не знята. Наявність такої норми в законі дехто кваліфікує як правову колізію. Ніякої колізії немає. Колізія — це невідповідність норм права у нормативних актах однакової юридичної сили. А в цьому випадку йдеться не про колізію, а неприпустиму невідповідність профільного закону Основному закону.

Згідно зі ст. 8 Конституції, Основний Закон має найвищу юридичну силу, норми Конституції є нормами прямої дії, а "закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції і повинні відповідати їй". Закон "Про вибори Президента" було прийнято 1999-го, через три роки після прийняття Конституції, і він їй не відповідає.

Ст. 22 Основного Закону встановлює: конституційні права і свободи гарантуються й не можуть бути скасовані. Та ж така стаття прописує: "При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод".

Профільний закон порушує і

ст. 64 Основного Закону, в якій сказано: "Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією". У цьому випадку законом безпідставно обмежуються конституційні права громадян обирати і бути обраними. Підкреслюю: обмежується не тільки пасивне виборче право громадянина (право висуватися), а й активне виборче право, тобто право громадян голосувати за конкретного кандидата.

Як аргумент, що підтверджує наявність вимог обмежувального характеру стосовно осіб із непогашеною (не знятою) судимістю, наводять ст. 9 Закону "Про вибори народних депутатів України". Ця стаття справді не дозволяє даній категорії громадян висуватися кандидатами у депутати Верховної Ради. Але така заборона прямо кореспондується зі ст. 76 Конституції, в якій міститься аналогічне обмеження. Можна довго сперечатися про доцільність зазначеного обмеження. Але це норма Конституції. А стосовно кандидатів у президенти Конституція такого обмеження не встановлює. Якби законодавець хотів передбачити відповідний ценз для учасників президентських виборів, він би це зробив. І вписав би його у ст. 103 Конституції, так

само, як він його вписав у ст. 76 для кандидатів у народні депутати. Тож проводити аналогії безглуздо і некоректно.

На мій погляд, ситуація гранично проста: Закон "Про вибори Президента України" у цій частині суперечить Конституції, і його необхідно привести у відповідність до Основного Закону. Але навіть якщо цього й не буде зроблено до початку виборчої кампанії, вимоги ч. 4 ст. 9 профільного закону не мають юридичної сили й не повинні застосовуватися, оскільки:

- Конституція має найвищу юридичну силу;
- норми Конституції є нормами прямої дії;
- закони діють у тій частині, в якій вони не суперечать Конституції України.

У цьому випадку суперечність очевидна. Звертаючись до тлумачення до Конституційного суду, на мій погляд, немає ані найменшого сенсу. По-перше, тут нічого тлумачити, все гранично зрозуміло. По-друге, нинішній склад КС уже вдосталь скомпрометував себе рішеннями, в яких не було правової логіки, зате був, м'яко скажемо, політичний конформізм.

На мій погляд, не витримує критики і версія про те, що обмежити право Юлії Тимошенко брати участь у президентських виборах можна на підставі ст. 63 Конституції. У частині 3 цієї статті сказано, що "засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду". Звернімося до сумнозвісного вироку судді Кіреєва:

"... призначити покарання у вигляді позбавлення волі строком на 7 років із заборобою обіймати посади в державних органах, пов'язані з виконанням розпорядницьких та адміністративно-господарських рішень". Будь-який юрист вам скаже, що посада президента до переліку таких не належить. Звісно, якщо цьому Конституційному суду поставити відповідне завдання, він напише все що завгодно...

Не буде зайвим нагадати, що Венеціанська комісія неодноразово заявляла про невідповідність демократичним стандартам обмежень пасивного виборчого права стосовно громадян, які мають судимості. Щойно із законодавства зникнуть такі обмеження, зникне привід для політичних репресій.

Адже для кожного, хто має очі, вуха і мозок, очевидно, що Юлію Тимошенко кинули за грати не тому, що вона скоїла злочин. А тому, що влада хоче позбавити її права займатися активною політичною діяльністю, у тому числі — брати участь у виборах. А хоче вона цього тому, що боїться Тимошенко. І боїться не даремно".

Підсумуємо: скільки експертів — стільки точок зору. Чи з'являться прізвища "Тимошенко" і "Кличко" у виборчих бюлетенях, залежить не тільки від їхнього особистого бажання, спритності юристів, цілепокладання влади, позиції Заходу і Росії. А й від спроможності політичних сил, очолюваних лідерами опозиції. З цим — поки що проблема. Вирішенню якої не допоможуть ані Конституція, ані Європейський суд. Бабусями й петеушниками при вирішенні цього питання теж не обійтися...

<http://gazeta.dt.ua/internal/vokzal-dlya-dvoh-.html>

Інтернет-ЗМІ

Борис Колесников: «Это неразумная, на мой взгляд, игра со стороны России»
Остров

Договоренность об этом интервью была достигнута около полутора месяцев назад, когда Борис Колесников вышел с больничного. Планировали встретиться 10 сентября, перед игрой ХК «Донбасс» с московским ЦСКА. Но когда автор, набрал его накануне, чтоб договориться о времени встречи, в ответ услышал: «завтра не получится. Давай сейчас». Уже через 20 минут мы сидели в шикарном, но прокуренном банкетном зале офиса «Укринвеста» на бульваре Пушкина в Донецке. По иронии судьбы, вычитывалось интервью в вагоне «Хюндая», по телефону...

Борис Викторович, Вы почти на год исчезли из информационного пространства. Чем это вызвано?

- Что значит на год? Я давал комментарии вашему сайту 24 мая на областной партийной конференции, о каком годе Вы говорите?

- Но по сравнению с тем, чтоб было еще пару лет назад, Ваша информационная активность заметно снизилась.

- Мне самое обидное, что пишут на каких-то «левых» сайтах, которые в восьмом десятке в рейтингах, что «он там в Москве от кого-то прячется». Причем этот сайт пишет это в тот день, когда мы с Президентом Украины находились на торжественном собрании во Дворце «Украина». И в этот день я еще принимал участие в совещании Хоккейной лиги.

То есть, комментировать слухи, - это тратить время зря. У меня были проблемы со здоровьем, но это мои личные проблемы, и я не считаю нужным говорить о них публично. Я все лето провел под Киевом и вся семья была со мной, ни в какой ни в Москве. Я в Москве в этом году был один раз - 2 сентября отводил дочку в новую школу.

- Можно говорить о какой-то политической опале?

- Да какая политическая опала?! Что такое «опала» в Вашем понимании?

- Ну, Вас вывели из Кабмина.

- Меня не вывели из Кабмина, меня попросили возглавить транспортный комитет парламента, потому что нужен ряд фундаментальных законов, которые интегрируют украинский транспорт в мировую транспортную систему. Это серьезнейшая работа... И вообще, я пришел в Кабинет министров исключительно провести Евро. По идее я еще 1 сентября прошлого года должен был уйти на «заслуженный отдых» (смеется).

- Просто, как раз Евро показало, что Вы, пожалуй, были одним из самых эффективных министров в правительстве, и вдруг...

- Насчет эффективности, - это не мне оценивать... «Украинская правда» так не считает. Я пришлю Алене Притуле клип, снятый ICTV в августе этого года в терминале D, который забит до отказа. И только из-за «дальновидности» финансового блока правительства там не построен паркинг. В 4,5 млрд. долларов расходов на Евро, паркинг стоил 50 миллионов. Мы пожалели их, теперь мы имеем проблемы. Он бы уже был построен.

Что касается «воздушного экспресса», то мы отказались от него в мае 2010 года, лишь по той причине, что как мы не уговаривали наших строителей и архитекторов, раньше декабря 2012 года он физически не мог быть построен.

Хотя это нужный проект. Каськив (Владислав Каськив – руководитель Государственного агентства по инвестициям и управлению Национальными проектами. – «ОстроВ») взял его. Но Каськив даже собачьей будки в своей жизни не построил. Ну как можно поручать инвестиционные проекты человеку, который вообще не понимает о чем идет речь?! Чем закончилось? – Мы загнали под госгарантии 300 миллионов долларов в Китай, уже мы с вами разговариваем в сентябре 2013 года, - «воздушного экспресса» нет.

Я знаю, что мы перевезли уже почти два миллиона пассажиров на Хюндаях, и экспертиза показала, что 70 процентов вины за их зимние поломки лежат на Железной дороге Украины. Я то извинился перед всеми пассажирами, но у меня же есть вопросы к тогдашнему руководству железной дороги, а сегодняшнему руководству министерства транспорта: почему такое халатное отношение к эксплуатации? Почему сгорела подстанция? А есть простое объяснение - потому что компьютер любого: корейского, японского, немецкого поезда, не понимает, почему контакты подвешены на разной высоте... Есть 30 процентов вины Хюндая, практически, они устранили это.

Упрекают в дороговизне билетов. Да это самый эконом-вариант. Билеты кажутся дорогими, потому что сегодня за плацкартный вагон пассажир платит 25% стоимости. За купейные – 36-37%. Если ввести реальные цены, по себестоимости, на плацкартные и купейные вагоны, то за билетами на Хюндай очередь будет на два года вперед. Вы же сами понимаете, что расходы на скоростной поезд намного меньше. Нет по два проводника на вагон, нет этих

лохмотьев, нет сменных локомотивов... И вообще, Хюндаи выполняют расписание на 98%, а классические поезда на 88%... То есть, кампания против них – это был явный заказ. Я знаю – чей, кого из наших однопартийцев юных это сильно интересовало... Потому что, посмотрите, первый поезд пришел в Харьков в районе одиннадцати. Это первый рейс. А уже в одиннадцать тридцать на «Украинской правде» был глубочайший анализ всех мировых поездов: Германия, Швейцария, Италия, Англия... Только «Украинская правда» постеснялась написать, сколько стоят билеты на эти поезда. Мне тоже нравится Сименс. Но я выбирал из того, что доступно. И то, видите, в наших поездах билеты продаются практически по себестоимости, там только 9% рентабельность, но и они кажутся дорогими для украинцев.

Или взять Крюковский завод. 26 миллионов стоит изделие, которое никогда не производилось. Это все равно, что завод производил, допустим, вагонетки, а начал делать самолеты. Так не бывает! Я же говорил и владельцам завода и его руководству: ребята, у вас идеальная машиностроительная школа по грузовым вагонам. Максимум используйте ее. Вагоны были в цене, они стоили почти 70 тысяч долларов за вагон, сейчас - 50 за них никто не дает. Используйте ситуацию, производите их десятками тысяч, - вы заработаете деньги, повысите коллективу зарплату. Разработайте поезд, а лучше купите франчайзинг у Сименса, у Хюндая, у итальянцев, у французов... Не надо самим изобретать. Паровоз уже изобрели до них. Это ментальность... Как и по Антонову, допустим, что вот, мы хотим все сделать сами. Да это сталинская концепция, потому что если мы купим американские самолеты, уже в послевоенный период, нам потом могут не продать запчасти и остановить всю советскую авиацию. Тогда это было объяснимо, сейчас – это не объяснимо. Потому что, чем больше у вас кооперация, тем больше стран заинтересованы в продаже этих самолетов...

- Это все понятно, но руководство Укрзалізниць сьогодні в правительстві, а Ви - нет. В чем причина?

- Послушайте, это плюс или минус? У меня в семье все счастливы. У меня дочке 9 лет я когда было Евро, уезжал – она спит, и приезжал – она уже спит... В таком цейтноте можно проработать года полтора-два, но не больше. Возьмите польские реформы, вообще весь постсоветский блок, - основные реформы – год два. Нужно просто решиться, пойти на непопулярные меры, и выдержать этот цейтнот. Но работать так 5 или 10 лет не имеет смысла. И второй вопрос, - вот это напишите обязательно, - что в любой мировой компании финансовый департамент – это сервисная функция. А у нас финансовый департамент, ну по крайней мере раньше, до нынешнего правительства, - это управляющая функция. То есть, должно быть так: уже когда мозговым штурмом принято решение что делать, премьер-министр вызывает минфин и говорит: выделить деньги на то, на то, и на то. А не так, как у нас было, что Минфин определял, что делать, а что не делать. Финансы – это сервис, обслуживающий высшую стратегию страны, но не более того.

- Правда, что Вы продаете большинство своих предприятий?

- Абсолютная неправда. Мы ничего не продаем.

- «Конти», «Юг» - не продаете?

- Мы вообще ничего не продаем. «Юг» мы, может быть, и продали бы, потому что сейчас нужна концентрация средств. Основные активы, конечно, это «Конти» и «АПК-Инвест». Мы сделали оценку компаний. Понимаете, все крупные компании, которые близки к миллиарду долларов выручки на потребительском рынке, они должны или сами стать мировыми стратегами, потому что рынок узкий, даже российский, или продать компанию мировым стратегам и вложить в другой сектор, который им доступен. Поэтому мы сделали оценку. Мы остались довольны. Мы, с моими друзьями, которые построили эту компанию («Конти» - ред.) на чистом месте, - в октябре 1997 года мы ее зарегистрировали. За 15 лет мы прошли большой путь. Я, естественно не могу назвать цену по договору о конфиденциальности, которую предлагают мировые компании за нашу компанию, но мы поняли, что мы не ошиблись. Но чтобы делать следующие шаги для мировой стратегии, - они стоят сотни миллионов долларов, мы хотели просто взвесить свои возможности. Надо браться за то, что в твоём понимании может состояться.

- По Евроинтеграции. У Вас ведь предприятия в России, и недвижимость в Москве...

- Послушайте, дом в Москве – это результат 2005 года. Моя жизнь и моя семья - в Украине! Костик здесь, в Донецке все время, или в Киеве. Он уже закончил МГУ. Да, Катю учим в Москве. Не знаю, посмотрим, может в следующем году заберем ее сюда.

- Да, но все-таки, Ваши связи с Россией...

- Послушайте, у меня спрашивают по другому обычно: что Вы посоветуете украинскому бизнесу в связи с тем, что сейчас с Россией такие отношения? - Идти в Россию и открывать свои предприятия. И становиться российскими компаниями, если мы хотим иметь серьезные рынки в России. Тем более, что в России, к нашему стыду, встречают инвесторов гораздо лучше, чем у нас. Пример тому Калужская область, Ленинградская область, мы работаем в Курской области – самый благожелательный климат. Но мы берем на себя социальные обязательства по налогам, по рабочим местам...

- Это дает возможность российским властям как-то давить на Вас как на украинского политика?

- Послушайте, я вообще ни разу об этом не разговаривал в России. Все вопросы с российской политической элитой касались исключительно транспортных проблем. Мы уже работали над проектом полускоростного движения Сапсан-Славутич. На этих поездах можно было бы добраться до Москвы за 6-7 часов за значительно меньшие деньги чем на нынешнем поезде «Киев-Москва». Никогда никаких политических разговоров у нас не было.

Послушайте, Россия хочет привлекать инвестиции и будет давить, чтобы от них отказались? Я не хочу обсуждать политику Российской Федерации, особенно внешнюю, но то, что инвестиционный климат в Российской Федерации, по крайней мере, что касается нашего сектора – пищевого и сельского хозяйства, - гораздо лучше, - это я могу публично заявить и на любом эфире доказать. Я не адвокат Российской Федерации, далеко не адвокат, и мы не сделали никаких уступок ни в железнодорожном транспорте, ни в портах... - никаких! Но реальность такова.

- На Ваш взгляд, как человека давно знающего Януковича, насколько на его европейский выбор повлияло отношение к нему руководства России. Вот если бы Путин и Медведев не унижали украинского президента, а нормально общались, как с главой соседнего государства...

- Вы знаете, Виктор Федорович, при всей своей, кажущейся жесткости, человек все-таки мягкий и добродушный. И какие-то унижения в отношении себя, он, как опытный политик, забыл бы. Но унижения страны он не забудет. Поэтому, это неразумная, на мой взгляд, игра со стороны России, потому что они действуют так: кто не с нами, тот против нас. Да весь мир построен на интеграции! У Советского Союза не очень хорошие, мягко говоря, были отношения с Югославией, но это не мешало кооперации во многих отраслях. И лучшие отели Советского Союза были построены при участии югославских строителей, инженеров, архитекторов. То есть, с Россией нам нужно кооперироваться, какая разница, с кем мы будем торговать? Другое дело, что Украина должна дать четкие гарантии и обеспечить, чтобы не было подделок сертификатов происхождения, по странам. Потому что, Украина имеет преференции в России, западный мир не имеет таких преференций. В этой части - да, опасения России справедливы, учитывая качество нашей таможни и госстандартов. Но есть очень несправедливые вещи, которые задевают честь и достоинство страны, которые защищает Президент.

А что касается малого и среднего бизнеса, моя личная рекомендация: открывайте предприятия в России. Да, это займет год-полтора, но вы будете российской компанией, никогда никакая торговая война вас не коснется.

- Теперь о хоккее. Такое впечатление, что кроме «Донбасса» в Украине нет других клубов, у вас даже нет достойных соперников, кроме «Донбасса» не за кого болеть. Хотя, когда Вы были вице-премьером, некоторые клубы начали развиваться, а потом снова упали.

- Ну, это трагедия для хоккея. Только, если Вы связали это с вице-премьерством, то давайте разделим: задача государства, местных властей, если у них есть средства, создать инфраструктуру, - не больше и не меньше.

Учитывая, что в Украине достаточно мягкий климат, наш клуб сотрудничает с финской компанией и с украинскими мебельными комбинатами, чтобы недорого купить 20-30 открытых коробок для Донецкой области. Но это дворовые коробки, там нет никаких раздевалок. Единственное, что мы сделаем - свет. Потому что темнеет рано и без света школьники не смогут кататься. Мы даже заказали трейлер специальный, чтоб одна машина с полировкой льда ездил и полировала лед на этих катках. Она будет объезжать каждый день эти 10 донецких коробок и полировать лед. Детишкам этого хватит. Правда, каток рассчитан на то, что дети должны прийти туда на коньках. Но опять же, это дворовой хоккей, без него не будет профессионального хоккея.

Я говорил со Славой Фетисовым, с которым дружу с середины 80-х годов, так по его словам, Россия располагала примерно 45-50 катками и за четыре года они построили 300 катков. Страна, две трети которых находится в такой климатической зоне, где строить не надо, надо только заливать лед... Мне говорят: Украина – не хоккейная страна, здесь слишком тепло. А что тогда говорить о Хорватии? Или о Чехии и Словакии, которые всегда были элитой мирового хоккея? Поэтому в нашей стране, где нет климатических условий, хоккей зависит от инфраструктуры. Сегодня средний каток стоит 4 миллиона долларов. Ну не смертельные деньги для города-миллионника. Но каток забирает с улиц от 700 до 1000 мальчишек и девчонок. Разве это не польза?

- Это польза. Но если бы в Донецке не было ХК «Донбасс» то наверняка не было бы и катков. А в других городах нет своих профессиональных клубов...

- Почему? Мы открыли каток в Луганске.... Понимаете, вот за кого обидно – за Киев. Потому что в Киеве богатейшая у нас в Украине, единственная, кроме Харькова, историческая школа. Один Черновецкий за проданную землю, я имею ввиду даже за официально проданную землю, мог застроить Киев спортивными сооружениями. Я не хочу приводить пример Москвы, но в каждом округе там есть десяток спортивных сооружений. А бюджет Киева в 2007 году был 5 млрд. долларов. Это до девальвации гривны! Не вложили деньги. Киевский бюджет может вложить 8 млн. в год, чтоб построить два катка. А это уже 2 тысячи мальчишек и девчонок... Безответственное отношение...

Идеальным было бы, конечно, государственно-частное партнерство. Когда бизнес дает 2 миллиона долларов и государство дает два миллиона долларов. Государство снимает с себя все проблемы по эксплуатации, потому что бизнес просто так денег не потратит, то есть, каток обрывает инфраструктурой, каким-то спортивным баром с телетрансляцией, боулингом, - я условно говорю, - фитнес-центром... Это было бы намного эффективнее.

Но не готовы. Виноваты сами, потому что нет доверия. А нет доверия потому что... Почему мы создали комиссию мою с Тигипко по отношениям малого бизнеса с правоохранительными органами? Потому что Президент сказал простые вещи, которые в печать не попадают, но я скажу: что мы хотим Ассоциацию с Евросоюзом, но тогда мы должны иметь европейскую налоговую, европейскую полицию, европейскую службу безопасности, а главное, европейские суды. Иначе сюда сейчас хлынет поток товаров и услуг самых успешных стран мира. Мы 74 года были в изоляции, не развивали конкуренцию. Потом 20 лет анархии. И тут еще местные жулики в погонах придут добивать украинский бизнес, потому что за любую западную компанию посол будет у Президента уже на следующее утро. Президент не хочет такого допустить. Поэтому пока комиссия работает, я не хочу ничего комментировать, но, думаю, выводы должны быть самые жесткие. Потому что если их не будет, то украинского бизнеса не будет вообще.

- Честно говоря, если Президент задумался об этом только в контексте Евросоюза...

- Нет, Президент об этом задумался сразу. И многие вещи, - надо отдать должное, прежде всего Президенту и исполнителю, Андрею Портнову, - меняются. Например, что под залог можно выпустить. Плохо поставлена информационная работа в администрации Президента, потому что никто не пишет, что десятки тысяч простых людей, под небольшие залогов, зависящие от их заработной платы, не содержатся под стражей. Десятки тысяч! Если уже не сотни. Президент об этом задумался с первого дня. Как и о многих других реформах. Но знаете, как у министров - место сидения определяет точку зрения...

- А условия для бизнеса? Например, налоги? Бизнес загоняют в тень, вынуждают работать с обналичкой...

- Что касается обналичивания денег, - этой модной модели, - то бизнес отчасти тоже виноват. Я же сам из бизнеса. То есть, бизнес идет на сделку с совестью все-таки. Потому, что обналичить за какие-то проценты все равно дешевле, чем уплатить налоги. Но тут 95% - вина власти и 5% вины бизнеса все-таки есть.

- Но, может быть, если бы у нас были более адекватные налоги, то бизнес вел бы себя иначе?

- А какие еще адекватные? В Украине сегодня самые низкие налоги в Европе. Сейчас уже с 1 января 16% налог на прибыль.

- У меня 40% зарплаты уходит на налоги.

- Потому что у вас нет зарплат свыше 1000 евро. Все социальные налоги, пенсионные платятся с зарплат до 1000 евро. Потому что, если выше, то никто не гарантирует такую пенсию. А в Швеции - 80% уходит на налоги. Другой вопрос, что за эти деньги Швеция самая безопасная страна в мире, а у нас сейчас ребенка в школу хоккейную страшно отпустить на общественном транспорте.

- Последний вопрос: Янукович сказал, что еще не принял решения насчет баллотирования на второй срок. Как в партии смотрят на этот вопрос? Рассматриваются альтернативные кандидатуры?

- Я считаю, что у Президента достаточно энергии, чтобы баллотироваться. Но в любом случае – это его решение. Он президент и партия никаких альтернатив не рассматривает... В чем, вообще, суть вопроса? Оппозиция нагнетает, но что, стало хуже, чем при Юле или при Ющенко? Не стало хуже точно! Просто не стало настолько лучше, как хотелось!

- Насчет хуже или лучше – это очень субъективно, но тревожнее стало – это точно. Каждый день какие-то притеснения: то 10 % с валюты хотят забирать, то постоянно какие-то новые налоги придумывают...

- Ну, это управленческие процессы, я думаю, правительство наведет тут порядок... Чтоб исправить проблему, нужно видеть ее корень. Я хочу сказать, что в 1992 году мы были ближе к рыночной экономике, чем сегодня.

- Что сегодня можно сделать, чтоб исправить ситуацию? Упразднить миндоходов?

- Как в бизнесе исправляют ситуацию? Бизнес работает с доходной частью, с целью ее повышения, и работает над качеством затрат, с целью их понижения. Я не могу объяснить, почему в США, я условно говорю, 2,8 полицейских на 10 тысяч граждан, а у нас - 10. Наши улицы безопаснее, чем в США? Я думаю – нет, тут даже не надо социологии. Неэффективное использование бюджетных средств! И очень большая степень централизации! Ну, когда премьер-министр вполне серьезно на Кабмине говорит, что снижать затраты – это последнее дело... - у меня нет комментариев. Нужно глобально изменить экономическую концепцию страны и жить по средствам.

<http://www.ostro.org/general/politics/articles/426848/>

Завод, який буде Іванющенко **Економічна правда**

Влітку цього року Кабмін почав роздачу гарантій в рамках Програми активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки. Як писала "Економічна правда", уряд припускав, що крім державних підприємств, на державну підтримку можуть розраховувати приватні компанії.

І ось, першим таким везунчиком стала компанія, що належить другу дитинства Віктора Януковича, - Юрію Іванющенку.

Кілька років тому група "Євро Фінанс" вважалася найбільшим оператором ринку брухту чорних металів з часткою 16-17% і щорічним обсягом заготівлі на рівні 1,5 млн тонн. Таких позицій вона досягла за рахунок розгалуженої мережі цехів із заготівлі та переробки брухту.

Власником "Євро Фінанс Лтд" тоді був український бізнесмен Алі Мохаммад Хані Омран. Проте, півтора роки тому, за неофіційними даними, він поступився контрольний пакет якомусь бізнесмену, якого пов'язують з оточенням президента України Віктора Януковича.

З огляду на те, яким чином тоді перерозподілялася власність, можна припустити, що Омран віддав свій бізнес далеко не за власним бажанням. Нагадаємо, в 2011 році Україною прокотилася хвиля чуток про те, що "Смотрящий" Юрій Іванющенко силою примушує бізнесменів віддавати йому підприємства за безцінь.

Разом з бруктовим бізнесом, Іванющенко успадкував плани будівництва металургійного заводу. Завдячуючи близькості до влади, йому навіть вдалося отримати допомогу держави.

У серпні уряд постановив надати держгарантії на суму 1,35 млрд грн для холдингу "Євро Фінанс ЛТД", який з 2012 року пов'язують з ім'ям 21-річного Арсена Іванющенка. Компанія молодого бізнесмена планує грандіозно запустити Білоцерківський сталепрокатний завод потужністю 850 тисяч тонн на Київщині.

За проектом новий об'єкт забезпечить 465 робочих місць. Загальна вартість заводу становить майже 2,2 млрд грн. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів від 14 серпня 2013 р. № 572, власник вже профінансував 850 млн грн.

Отже, з економічної точки зору це цілком робочий проект. Все чітко і конкретно. Держава надає підприємству гарантії. Підприємство під них залучає кредит, та будує завод. Той починає працювати та заробляти гроші, з яких "Євро Фінанс" повертає кредит. До того ж, до бюджету будуть регулярно надходити податки.

Щоправда, є у цій інвестиції кілька "але", які можуть перешкоджати "активізації" економіки на Київщині.

Історичне "але"

Далекого 2005 року холдинг з іноземним капіталом (тоді він належав Алі Мохаммад Хані Омрану) брукт звернувся до уряду Юлії Тимошенко з проханням розглянути питання про будівництво металургійного заводу у Білій Церкві. На той час проект об'єкту був значно соліднішим: потужність - 1,8 млн тонн сталі на рік, приблизні інвестиції — 600 млн доларів, а також 5 тисяч нових робочих місць.

Вже у травні 2005 року компанія отримала землю на території Білоцерківського району, і вклала в неї чималі гроші. Але проти виступили найближчі сусіди майбутнього заводу – мешканці міста Біла Церква.

Свідки згадують, що в цій справі не обійшлося без місцевих політиків, які хотіли трохи "подоїти" багатого інвестора. А той вважав, що домовленості з центральною владою буде більше ніж достатньо.

Населення з самого початку не зрозуміло, що саме буде побудоване в Білій Церкві. Люди, мабуть, вважали, що це буде великий завод з трубами, що димлять, як у Донбасі. Хоча звісно, це зовсім інший проект. В 2012 році той же Віктор Пінчук побудував завод майже посередині Дніпропетровська, і це є екологічно безпечне виробництво. Проте, місцеві політики скористалися "екологічними" настроями.

Віктор Пінчук довів, що електрометалургійне виробництво є екологічним

Офіційно, Білоцерківська міська рада засумнівалася у коректності погоджувальних документів, наданих "Євро Фінанс ЛТД" Президентом України Віктором Ющенком.

Наступні помаранчеві роки запам'яталися білоцерківській громаді жорстким протистоянням з тогочасними власниками холдингу; кількома місцевими референдумами, результати яких були скасовані; втручанням у конфлікт "сильних світу цього" Ющенка та Віри Ульянченко на стороні бізнесу; зривом будівництва заводу та перекриттям республіканського автошляху "Київ-Одеса".

Врешті-решт, криза 2008 року все розставила на свої місця – "ЄФ" відмовився від свого проекту. Але жителі Білої Церкви ще довго будуть пам'ятати згуртованість та наполегливість, які завадили тільки-но розпочатому будівництву. А місцеві політики – як вони не отримали геть нічого, і не дозволили місту отримати велике виробництво.

Репутаційне "але"

На відміну від 2013 року, у 2007-му "Євро Фінанс" заходив в Білоцерківський район з власним капіталом, і не потребував державної допомоги.

Між Білоцерківською міськрадою та холдингом була підписана мирова угода – Соціальний договір. Відповідно до документу, компанія зобов'язалася на безповоротній основі перерахувати місту протягом семи років 240 млн грн на соціально-культурний розвиток. Але через опір населення та кризи, холдинг перестав виконувати зобов'язання.

В 2010 році міськрада прийняла рішення скасувати договір. Звісно, у холдингу цього не пробачили. Вже 2011 року "Євро Фінанс" подав до суду з вимогою повернути частину грошей, які холдинг вже встиг перерахувати на користь міста у 2008 році. Окрім місцевої влади, "Євро Фінанс" висунув претензії безпосередньо до громади Білої Церкви. За блокування робіт холдинг відповів судовими позовами щодо відшкодування заподіяної матеріальної та моральної шкоди у 2009 році.

З кількох жителів за простої техніки "ЄФ" вимагав стягнути більше півмільйона гривень, але справу програв.

Не склалися відносини капіталіста і з місцевою міліцією. Позов отримало Головне управління МВС України в Київській області за бездіяльність. Але і тут "Євро Фінанс" спіткала невдача.

Отже, колишній власник холдингу встиг ґрунтовно зіпсувати стосунки з Білою Церквою. Хоча від самого початку він мав більш ніж прозорі наміри, і лише не хотів платити місцевим політикам.

Сьогодні холдинг діє не так відкрито, як п'ять років тому. На сайті компанії відсутня будь-яка інформація про плани поновлення будівництва. В свою чергу, міська влада поки стримано коментує повернення інвестора. Мабуть, через те, що ставати на шляху Іванющенка - доволі небезпечно.

"Для розвитку інфраструктури міста та збільшення робочих місць, можливо, будівництво заводу необхідно. Стосовно екологічної безпеки мешканців міста Біла Церква, необхідно попередньо ознайомитись з проектом сталепрокатного заводу, для того щоб робити висновки про безпеку виробництва та по забрудненню навколишнього середовища", - вважає член постійної комісії у справах бюджету, фінансів і цін міської ради Дмитро Поліщук.

Радикально налаштовані місцеві політики вже попередили холдинг, що громадськість готова чинити опір. Отже, не виключено, що інвестору таки доведеться трохи "поділитися" з місцевою владою – наприклад, щоб депутати почали захищати проект замість перешкоджання.

Проте, можливий інший розвиток подій. Мало хто з політиків наважиться стати на шляху Іванющенка, який безперечно користується ресурсом нинішньої влади. Отже, протести населення ніхто не братиме до уваги.

Екологічне "але"

Можна очікувати на деякий опір з боку екологів. У зв'язку з Чорнобильською аварією, землі Білоцерківського району мають особливий статус. Відповідно до чинної Постанови Кабміну УРСР N106 від 23 липня 1991 року, Біла Церква віднесена до четвертої зони посиленого радіоекологічного контролю. Стаття 18 закону "Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи" забороняє будь-яке будівництво підприємств, які шкідливо впливають на навколишнє середовище на землях радіоекологічного контролю.

У 2008 році "Євро Фінанс ЛТД" не зміг надати всіх необхідних документів, які б підтвердили безпечність виробництва. Натомість, холдинг організував поїздку місцевих депутатів до Швейцарії, щоб продемонструвати діючі аналогічні заводи. Робочий тур справив позитивне враження на місцеву владу. Отже, інвестор робив спробу "налагодити стосунки", і можна припускати, що місцева рада вже була готова надати згоду на будівництво.

Але у конфлікт втрутилися екологи. Всеукраїнська екологічна ліга наполягала на тому, що не можна використовувати єдину в регіоні річку Рось для промисловості. Інакше жителі шести міст залишаться без питної води.

На питання, як зміниться вплив заводу на природу у зв'язку зі зменшенням потужностей за проектом 2013 року, Голова Ліги Тетяна Тимочко відповіла рішуче:

"Всеукраїнська екологічна ліга категорично заперечує будівництво сталепрокатного заводу будь-якої потужності в межах міста Біла Церква.

По-перше, п'ять років тому це будівництво розпочалося з порушення норм чинного законодавства. По-друге, розчистили котлован, що призвело до зниження рівня ґрунтових вод. Подальше будівництво спустошить колодязі сусіднього житлового сектору. По-третє, котлован вирили на могильнику худоби. У нас є документи, які свідчать, що радянська влада заборонила будь-що будувати на могильнику протягом 100 років.

І останнє, проект заводу передбачає, що на нього будуть регулярно підвозити тонни чермету. Додаткова серйозна транспортна навантаження завдасть невідвортної шкоди навколишньому середовищу Київщини", - вважає пані Тимочко.

Віктор Янукович є особистим гарантом Іванющенка

Іншої думки мешканець Білої Церкви, народний депутат Володимир Полочанінов, який з 2006 по 2010 роки очолював постійну комісію з питань бюджету та фінансів Київської облради.

"Якщо проект той, який свого часу ця компанія ("Євро Фінанс Лтд") надавала на комісію з екології Київської обласної ради; якщо проект не змінений; якщо за проектом, постачання обладнанням, його супровід, технічний нагляд і подальша гарантійна експлуатація здійснюватиметься компанією "Siemens" (як це було передбачено проектом 2007 року - ЕП), - то я вважаю, що цей проект - величезна користь для міста Біла Церква", - сказав депутат.

Ми запросили у Кабміну копію проекту "Будівництво сталепрокатного заводу потужністю 0,85 млн тонн сталевих продукцій на рік". Це було зроблено після оприлюднення Постанови від 14 серпня 2013 року № 572, на підставі якого "Євро Фінанс" отримав право на гарантії.

Але перший заступник Міністра економічного розвитку Анатолій Максютя не надав документи. "...Проект будівництва містить фінансову, технічну та іншу інформацію, яка вважається комерційною таємницею... Держава забезпечує захист комерційною таємниці... Міністерство економічного розвитку позбавлено можливості надати копії запитаних інвестиційних проектів", - відповів чиновник.

Чи потрібний Білій Церкві меткомбінат?

На перший погляд, будівництво заводу в Білій Церкві виглядає дуже дивно. Київщина ніколи не славилася металургійними традиціями. В інвестиційному паспорті міста Білої Церкви одним із пріоритетних напрямків розвитку визначений культурний туризм. Це старовинне місто, засноване в 1032 році Ярославом Мудрим. Окрім численних пам'яток архітектури, Біла Церква відома дендропарком "Олександрія" - найбільший архітектурно оформлений ландшафтний парк України, який у 18 столітті спланував французький архітектор Мюффо.

Білоцерківський район за своєю природою є аграрним, де переважають підприємства харчової промисловості. За рахунок близького розташування до столиці, активно розвивається ринок нерухомості. І, як наслідок, банківський, торговельний та розважальний сектори.

На високому рівні знаходяться регулярні транспортні перевезення, через що частина населення навчається та працює у м. Київ. При цьому продовжує постійно жити у Білій Церкві та в районі.

Власник місцевого агентства нерухомості "Олександрит-БЦ" Олександр Костогриз зазначає, що ціни на нерухомість в Білій Церкві давно не знижуються через тенденцію підвищення загального рівня життя білоцерківчан.

"З приходом "Євро Фінанс" у місто, "бум" продажів не відбудеться, адже "для цих людей вже побудований будинок, по вулиці Леваневського. Дуже цікаве питання щодо екологічної

катастрофи, відповідь очевидна: буде спад цін на нерухомість в місті, яке не придатне для життя", - зазначив він.

В ці брукхту, мешканці районного центру не відчують гострої потреби у металургійній промисловості. За повідомленням Миськрайонного центру зайнятості станом на 2012 році рівень безробіття в Білій Церкві коливався в межах 1,8%.

Все це каже про те, що, начебто, комбінат місту не потрібен. Але, звісно, гроші мають велике значення. Як вже зазначалося вище, в 2006 році "Євро Фінанс ЛТД" заходив в регіон величезними інвестиціями для великих потужностей виробництва. Холдинг обіцяв завести 600 млн дол інвестицій у будівництво заводу. А також 240 млн грн на соціально-культурний розвиток регіону.

За підрахункам 2006 року, бюджет України міг розраховувати на 400 млн грн щорічно. Місцеві бюджети – на 23 млн грн, що теж непогано.

Але у 2013 році інвестором вже не є Алі Мохаммад Хані Омран, який хотів укласти більш-менш чесну угоду з містом. Новий проект заводу передбачає вдвічі менше потужностей, і лише 465 нових робочих місць, які скоріше займуть кваліфіковані кадри, що прийдуть з інших міст. Гроші для поновлення будівництва залучені під державні гарантії, які в цій ситуації мають великий шанс перетворитися на дотації. Очевидно, що від "Євро Фінанс ЛТД" зразку 2013 року громада Білої Церкви навряд чи отримає якісь великі дивіденди."ЕП" запитало у "ЄФ", чи планує компанія поновлення соціального діалогу з громадою. Але відповідь не надійшла.

Економічний аспект

Яким буде новий завод у Білій Церкві? Скоріш за все, це буде типовий міні-завод, яких багато зокрема у Турції.

За інформацією Міжнародного інституту чавуну і сталі, в 2000 році на метпідприємствах повного циклу (таких, як металургійні комбінати в Україні - ЕП) США рівень рентабельності склав 7%. В той же час, рентабельність електросталеплавильних виробництв перевищила 22%.

З технологічної точки зору, на міні - заводах виробляють 0,1-3 млн тонн сталі на рік. Для порівняння, потужності Алчевського комбінату дозволяють виробляти близько 10 млн тонн сталі на рік. Замість залізородного концентрату і коксівного вугілля, в якості сировини на міні-заводах використовується металобрухт. Це обумовлює інший набір агрегатів і машин, що зменшує капіталовкладення в 3-4 рази, в порівнянні з інтегрованим заводом.

Будівництво міні- металургійних заводів займає не більше двох років, тоді як завод повного циклу можна побудувати за чотири роки, що подовжує термін окупності проекту.

Для успішної роботи електрометалургійного заводу потрібний вільний ресурс металобрухту, недорога електроенергія і хороша інфраструктура. До кризи в Україні планувалося будівництво ряду міні-заводів, але в умовах низького попиту на сталь і невисоких на неї цін майже всі ці проекти втратили економічну привабливість.

Зараз ризикнути вкласти гроші в новий завод можуть тільки інвестори, які напевно зможуть забезпечити підприємство дешевим брухтом і недорогими кредитними ресурсами (і ще бажано пільгами, зокрема знижками на електроенергію). Все це у Іванюценка є.

Чому Біла Церква?

Навіщо металургійний завод будується саме у Білій Церкві?

Справа в тому, що для цього заводу не важливо, чи є поряд джерела залізної руди та коксу. Він працює на металобрухті.

В 2006 році проект виглядав максимально вдалим. У ньому максимально враховувалися нюанси логістики, завдяки яким компанія могла буквально озолотитися.

Біла Церква була обрана для будівництва підприємства не випадково. Побудований там завод розташовувався б поблизу і від місць утворення брухту - основного джерела сировини для спроектованого виробництва. Також, поруч були ринки збуту готової продукції, головним з яких був Київ під час будівельного буму.

Ще один географічний бонус - це оптимальний вихід до транспортних артерій, що вирішує багато питань з доставки сировини і відвантаження продукції. Зокрема, це шосе "Київ-Одеса" та залізнична станція "Росток". І, звичайно, розташуванню підприємства під Білою Церквою сприяла міська інфраструктура, що знімало питання про організацію соціальної сфери для працівників підприємства. Планувалося, що на потужностях міні-заводу буде проводитися арматура (будівельний сортамент) та катанка (для метизної підгалузі) високої якості. Власника "Євро Фінансу" не бентежила наявність українських конкурентів ("Арселор Міттал Кривий Ріг", Єнакіївський та Макіївський метзаводи).

У металобрухтній компанії тоді підкреслювали, що завдяки не дуже високій якості металопродукції, яку забезпечують українські виробники, вітчизняним металургам вдається займати середньо- та низькоцінові ринки. Проте, білоцерківська електросталь мала стати дорогою і якісною продукцією, що призначена як для внутрішнього ринку, так і для експорту до ЄС і США. Треба визнати, що зараз експорт у ці країни не є актуальним. Тож, єдиний експортний ринок, на який можуть розраховувати білоцерківці, - це країни Близького Сходу. Проте, зараз там відбуваються військові конфлікти, що не сприяє активізації будівництва та продажів арматури. Щодо України, то будівельного буму не спостерігається навіть в Києві. Тож, продавати дорогу високоякісну арматуру немає куди. Є всі підстави вважати, що в планах Іванющенка – виробляти продукцію досить таки середньої якості. Головне – продавати якомога більше. Ймовірно, новий власник зможе оптимізувати збутову політику. Сьогодні за експорт готової металопродукції не треба сплачувати мито, тоді як за металобрухт треба сплачувати EUR 13,2 за тону. Крім цього, очевидна економія на фрахті судів, що перевозять брухт (до \$30 на тонні). Отже, в окремі моменти при невисокій ціні брухту, можливо, вигідніше буде везти на зовнішні ринки арматуру. Крім того, група стане менш чутливою до цінового диктату покупців брухту (великих металургійних підприємств) всередині країни. А при відновленні обсягів будівництва, вона зможе отримати додатковий прибуток за рахунок продажу арматури з більш високою доданою вартістю.

Як розподілений ринок брухту в Україні

Головне питання для функціонування заводу Іванющенка – це забезпечення його сировиною. Поки що, це питання вирішене.

В Україні 80-85 % брухту - це так званий амортизаційний брухт, тобто відходи будівництва та застаріла інфраструктура. Його збирає населення, і за готівку здає вторсировину в пункти прийому. Брухтозаготівельних компанії концентрують його на своїх майданчиках, але продати безпосередньо на метзаводи вже деякий час не можуть.

Первинні заготівельні фірми змушені перепродувати брухт великим трейдерам, які кілька років тому були створені українськими металургійними холдингами. Тільки вони мають статус ексклюзивного постачальника металобрухту на меткомбінати. Серед генеральних трейдерів лідером є "Метінвест ресурс" Ріната Ахметова, на частку якого припадає близько 40% ринку кінцевих поставок брухту.

У трейдера сучасного заводу "Інтерпайп сталь" Віктора Пінчука - 20-25 % ринку. На частку компанії "Керамет", яка постачає брухт на підприємства ІСД, що контролюється російським ВЕБом та Сергієм Тарутою, припадає близько 15%.

Решту прийнято вважати часткою "КВВ груп", яку віднедавна пов'язують з ім'ям Юрія Іванющенка. За оцінками Мінпромполітики п'ятирічної давності, білоцерківський завод відволікав би на себе близько 2 млн тонн брухту на рік. Це цілком прийнятні обсяги, як щодо 16-17% ринку збору брухту і щорічним обсягом заготівлі на рівні 1,5 млн тонн.

Як розвиватиметься ситуація надалі?

За оцінкою ПО "Металургпром", потреби в брухті вітчизняних метпідприємств в 2013 році складуть 6,7 млн тонн. При цьому можливий дефіцит у нинішньому році прогнозували на рівні 0,4 млн тонн. Це означає, що цей обсяг доведеться імпортувати.

У ДП "Укрпромзовнішекспертиза" вважають, що до 2020 року брак металобрухту загостриться і складе близько 3,7 млн тонн, що означає складнощі із забезпеченням сировиною для третини метзаводів в Україні.

Тож, не можна виключати загострення конфліктів навколо постачання сировини. На заводах повного циклу вже сьогодні з глибокої антипатією ставляться до нових електрометалургійних проектів - їх поява лише наближає момент відчутного дефіциту брукхту. Якщо для виплавки тонни сталі в конвертері потрібно 250 кг брукхту (все інше складає чавун - ЕП), то для виплавки тонни електросталі потрібно 1,1 тонни брукхту. Тобто, очима традиційних металургів, нові заводи – це "брукхтожери".

Тут головним є питання ціни. Свого часу Алі Мохаммад Хані Омран захопив велику частку ринку тому, що купував брукхт за більшими цінами, ніж конкуренти. Чи схоче Іванющенко платити більше?

Законодавчий ризик

Отже, новий власник "Євро Фінансу" має всі економічні підстави будувати новий металургійний завод в Білій Церкві. У розпорядженні опинився офіційний експертний висновок до проекту постанови КМУ № 572 від 14 серпня 2013 року. Цим документом уряд надав гарантії "Євро Фінанс Лтд". Ознайомившись з документом, можна зробити висновок, що рішення Кабміну є дещо поспішним. І, можливо, можновладці не встигли розглянути доцільність інвестицій в розвиток металургії на Київщині з усіх аспектів.

Згідно статті 4 ЗУ "Про регулювання містобудівної діяльності" проектні рішення щодо будівництва заводу повинні бути відображені у містобудівній документації. Але в експертному висновку чітко зазначено: ні Білоцерківська райрада, ні відповідні сільради не надали схеми планування території. Відповідно до 2 статті ЗУ "Про інвестиційну діяльність" компанія, яка розраховує отримати держпідтримку, складає проект за чітко визначеною формою. Але директор Департаменту фахової експертизи Олексій Мажан у висновку до постанови зазначив наступне: "Станом на 9 серпня 2013 року інвестиційний проект будівництва Білоцерківського сталепрокатного заводу" в Мінекономрозвитку для опрацювання та державної реєстрації не надходив". Такий поспіх та лояльність Кабінету Міністрів України можна пояснити лише бажанням певних осіб пришвидшити надання гарантій приватному бізнесу та врешті-решт запустити економіку України. Але відтепер це дійсно великий ризик для компанії, що належить улюбленцю діючої влади та колишньому "Смотрящему" за бізнесом "Сім" Юрію Іванющенку.

Будь який наступний уряд може – за наявності такого бажання – відкликати гарантію. Підстава дуже проста – та надана з порушенням процедури. Отже, власнику "Євро Фінанса" треба сподіватися, щоб найближчим часом влада в Україні не перейшла до рук когось на кшталт Юлії Тимошенко, яка марила ідеєю реприватизації.

Хоча, звісно, нічого поганого в будівництві сучасного заводу в Україні немає. Звісно, якщо будуть враховані екологічні моменти.

<http://www.epravda.com.ua/publications/2013/09/16/394856/>

Блоги

Мельник знаходиться в Каліфорнії *glavkom*

На моє депутатське звернення в Генпрокуратуру надійшла відповідь, в якій ідеться, що оголошений у розшук П. Мельник знаходиться в м. Сан-Маркос у Каліфорнії (США). І що Генпрокуратура України направила в США запит про надання правової допомоги у кримінальному провадженні, відкритому стосовно экс-ректора податкової академії.

До відповіді Генпрокуратури додам одну суттєву деталь: Мельник виїхав у США, як громадянин не України, а одної з прибалтійських країн, маючи на руках паспорт цієї країни. Тому писати про правову допомогу з екстрадиції сьогодні може тільки та прибалтійська країна, громадянином якої він в'їхав у США. Про повернення Мельника в Україну не може бути й мови, тому він втрачений для українського правосуддя назавжди. Історія з Мельником увійде в підручники з криміналістики та оперативно-розшукової діяльності, як приклад повного провалу

МВС. Команда молодих донецьких — Арбузов, Клименко, Захарченко — ганебно програла команді старих донецьких. Із професійної точки зору (якщо не звертати увагу на морально-етичні норми), організована старими донецькими операція із втечі й переправлення Мельника в Америку зроблена бездоганно.

Як тут не згадати старе прислів'я — не копай яму другому, бо сам у неї впадеш.

<http://glavcom.ua/articles/13967.html>

Олександр Доній: «Завершився Львівський Форум видавців» *корреспондент.net*

Думаєте, що Ви культурна і освічена людина? То задайте собі питання: а Ви були хоч раз на Львівському Форумі видавців? А це вже був 20-ий щорічний Форум. Не були? То давайте вчитися читати книжки!

Львівський Форум видавців завершився.

З 90-х років разом зі своїми друзями беру участь у цьому дійстві (іноді як учасник, іноді як слухач, або ж і просто як вдячний читач).

Враження від Форуму завжди різні.

Помітив, що навіть ті, хто критикують Форум, все-рівно наступні роки намагаються на нього потрапити:).

Але цьогорічний Форум якийсь особливий за емоціями.

Суцільний позитив:).

І Львів гарнішає щорічно, і дощ не завадив, і друзів-приятелів знову безліч, і на футбол "під руку" ураганний потрапив (нарешті таки побував на стадіоні і насолодився перемогою "Карпат!"), і "Дзига" як рідна, та ще й книжки розкупуваються! (она Капранови рекорд по продажу однієї книжки- "Мальованої історії Незалежної України" встановили! Повага їхньому менеджерському таланту!).

На якісь презентації встигнув, та навіть взяв участь (як у Антона Мухарського, книга "Жлобологія"), на якісь завітав сказати добре слово про автора (як про Ігора Осташа, книга "Бонді або повернення Веселовського"), до когось завітав послухати (як до Василя Кузана) і т.п., але, звісно, більшість подій неможливо було охопити, бо їх (на щастя!) безліч на Форумі! Тож порадив і тим хвилинам, коли просто зустрічав знайомих, пив з ними каву, перекидався парою добрих слів. Тож дяка всім (літераторам, видавцям, "барикадівцям", журналістам, друзям, приятелям, з ким бачився: Ксенії Коробчук, Сергію та Івану Жаданам, братам Капрановим, Івану та Тарасу Малковичам, Петрові та Павлові Коробчукам, Антону Мухарському, Івану Семесюку, Андрію Єрмоленкові, Володимирі Єшкілеву, Юрію Винничуку, Юрію Шухевичу, Володимирі Овсієнкові, Мирославу Мариновичу, Євгену Сверстюку, Олександрі Афоніну, Вячеславу Пономарьову, Алексу Заклецькому, Віталію Селику, Левкові Лук'яненкові, Мареку Іващишину, Миколі Вересню, Дмитру Добродомову, Олесю Старовойту, Тарасу Возняку, Славкові Руцишину, Василю Кузану, Ігорю Осташу, Анастасії Розлуцькій, Леоніду Фінбергу, Йосипу Зісельсу, Святославу Померанцеву, Грицьку Семенчуку, Юрку Іздрику, Юлії Даценко, Наталії Тарасовській, Юлії Мотрич, Антону Борковському, Вані Крюгеру, Богдану Горобчуку, Олені Степаненко, Сяргєю Прилуцькому, Івану Нестеренко, Олександрі Коваль, Андрію Садовому, Володимирі В'ятровичу, Інні Корнелюк, Олесі Малеванчук, Євгенії Чуприній, Галі Крук, Андріану Кліщу, Марині Гримич та безлічі інших людей, з ким встигнув бодай перетнутися цими днями. А ще скількох не встигнув побачити, але знав і відчував, що і вони десь поруч. Ех, цього року Львів на Форумі зачарував! Тож, кусайте лікті ті, хто не встигнув!

І заносьте у календар на наступний рік пам'ятку-бо свято продовжуватиметься!:)

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/olesdoniy/a118684>

Телебачення і радіомовлення

Спікер Володимир Рибак про пенсії, бюджет, Тимошенко і Маркова Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гість «Вашої Свободи»: Голова Верховної Ради України Володимир Рибак.

Ми говоримо напередодні нового пленарного тижня. Минулий пленарний тиждень, з одного боку, був інтенсивним і результативним, тому що ухвалені євроінтеграційні закони. Багато було не зроблено з того, очевидно, що планували. Але, пане Рибак, наскільки результативним буде наступний тиждень? Я розумію, що буде працювати погоджувальна рада ще. Але що бачите Ви?

– Ми розглядаємо наступний тиждень, як тиждень, де треба розглянути багато законів: і що стосується євроінтеграції, і що стосується соціальної підтримки населення України. Це урядові проекти і проекти, які вносять на розгляд депутати Верховної Ради.

Коли Ви ставили мені запитання: мовляв, з одної сторони, з другої сторони. За другу сторону треба забувати. Бо парламент працює, парламент може ухвалювати рішення. Ви бачите, що в історію відходять бійки, в історію відходять блокування, період учнівства вже пройшов у Верховній Раді. Це об'єктивні були причини, тому що дві третини депутатів – нові люди. Вони прийшли з мітингів, вони прийшли з виборів...

– Тобто, Ви хочете сказати, що до конструктивної роботи підштовхнули Верховну Раду (і опозицію, і провладні фракції) саме євроінтеграційні законопроекти?

– Я можу так сьогодні казати, що закони, які ми розглядали, що стосуються європейської інтеграції України, об'єднали парламент у тому числі. Закони ухвалювалися конституційною більшістю. І я думаю, що цей дух, який є сьогодні в парламенті, триватиме.

А я, як голова Верховної Ради, повинен усе зробити, щоб опозиція чула владні фракції, а влада чула опозицію, а я щоб давав рівні можливості для всіх депутатів. Для мене, як голови Верховної Ради, всі депутати однакові, тому що їх вибрали наші люди. Я поважаю всіх виборців, які вибрали всі політичні сили, які є.

– *Ви говорите про конструктивізм у роботі не лише з євроінтеграційних законопроектів, але й серед інших також?*

– Так. Я ще раз наголошую: треба чути один одного і сидіти, і домовлятися. За основу треба брати програми, які підтримали виборці. Наші люди заслуговують поліпшення життя не колись, а вже в цьому, у 2014 році, повинні спрацювати програми президента з поліпшення життя людей.

– *Тобто, коли Ви кажете про поліпшення життя людей, чи можна говорити про те, що найближчим часом буде переглянуте пенсійне законодавство? Навесні це не вдалося. Чи це не будуть чіпати?*

– Я думаю, що у найближчий час уряд нам повинен надати бюджет на 2014 рік. Подивіться можливості 2013 року. Ми повинні в першу чергу розглянути питання пенсійної реформи, які результати, що в результаті цього отримали люди, які сьогодні отримують мінімальну пенсію, на яку прожити неможливо, бюджетна сфера і соціальна підтримка сімей з дітьми, інвалідів і таке інше. Такі закони ми маємо і зараз працюємо з урядом.

І бюджет (на 2014 рік – ред.), який будемо розглядати, ми його повинні розглядати з точки зору соціальної підтримки людей. Ніякі реформи люди не підтримають, якщо вони не відчують, що пенсія стала трошки більшою, зарплата у бюджетній сфері теж більша. Я не кажу, що ми можемо сьогодні щось зробити в разі. Є реальна ситуація в економіці, але.

– *А цього року не буде бюджет ухвалюватися в режимі «бліц»? Робота буде так, як завжди, над бюджетом?*

– Я думаю, що ми знайдемо можливість, ми можемо домовлятися, ми можемо через компроміси чути один одного. Все-таки, я надіюся, що бюджет ми приймемо в цьому році, і у 2014 рік ми увійдемо з бюджетом.

– *Грозглядатимете постатейно?*

– Аякже! Аякже! Ми дуже ретельно підійдемо до розгляду бюджету.

– *Пане Рибак, наскільки впливає на депутатський корпус загалом те, що ВАСУ продовжує позбавляти народних депутатів депутатських повноважень? Останнє рішення – це рішення щодо депутата Маркова, депутата-регіонала.*

– Поки я ще рішення не отримав. У мене його ще немає. Але депутат підняв це питання. Він – представник «НУ» чи кого – гаразд, Бог з ним.

– *Ви маєте на увазі колишнього депутата Кармазіна?*

– Так. Підняли це питання депутати Одеської області. Одні кажуть, що правильно зробив суд висновки, а другі кажуть: неправильно. Я під сумнів рішення суду (щодо Маркова – ред.) ставити не можу. Якщо є там порушення закону, і воно очевидне, мабуть, суд на якісь факти звертав увагу і ухвалив рішення. Прийде рішення суду – я буду визначатися, як учинити.

Але закони, рішення судів треба виконувати. Ви знаєте, що були раніше прийняті рішення. І я писав апеляції, але мені показували всі документи, і рішення не змінилося. Тому це питання до виборчої комісії. Треба дуже ретельно рахувати голоси на стадії, коли тільки закінчилися вибори.

А Верховна Рада повинна через законодавчу базу зробити все, щоб таких прикладів було менше. Я думаю, що це якраз залежить і від Верховної Ради, від законів, які є на сьогоднішній день. Але я ще раз кажу, як доведено, що там пишуть, ви ж пишете (журналістів я маю на увазі), що 6 тисяч голосів приписаних, щось сфальсифіковано, то це неважливо, коли це – через рік чи зразу. Як воно є, то воно є.

– *Пан Марков уже в інтерв'ю пресі заявив, що на засіданнях фракції його не критикували, але пізніше відкрито погрожували керівники Партії регіонів. «Прийде час, і я обов'язково розповім, які розмови в мене були і з ким, у тому числі і з керівниками країни», – сказав пан Марков.*

– Я не знаю. То Марков з кимось розмовляв. У мене на адресу ні одного депутата і Маркова ніяких погроз чи ще чогось не було. Тому я не можу коментувати. То хай депутат, якщо були такі факти, прокоментує.

– *Це саме коментар його.*

– Так, я зрозумів.

– *Але наскільки саме це на депутатів впливає? Вони починають знервуватись або, можливо, зголошуються, або стають лагіднішими?*

– Нервуватись можуть депутати тільки ті, хто знає, що вибори сфальсифіковані. Ми збиралися постійно у фракції. Ви ж знаєте, що і президент брав участь, і окремо збиралися, і прем'єр-міністр, і я буваю на всіх зборах і партії, і фракції. Можливості у депутатів є висловлювати свої думки, і вони висловлюють.

Депутат має право законодавчої ініціативи, а тим більше – висловлювати свої думки. Інакше це не партія, коли всі будуть струнко стояти і мовчати. Я такого не підтримую, такого партія не має на сьогоднішній день. І не було.

– *Верховна Рада призначила вибори в п'яти округах, де депутатів не обрали. А як бути з тими округами, де депутати вибули? Так само, як з цим округом. Я знаю, що Ви вже говорили про це, що це справа ЦВК. Але як Ви будете співпрацювати з ЦВК, аби все-таки призначити ці вибори?*

– Ви знаєте, що було і є декілька постанов. Про вибори в семи округах, у п'яти округах. Довго депутати і фракції не знаходили порозуміння.

Але на першому тижні третьої сесії я збирав не один раз у себе в кабінеті. Я говорю: у чому різниця, чому ми не можемо оголосити вибори? Дата? Яку ви хочете? Які пропозиції? Одні казали: 8 грудня. Другі казали: 15 грудня. Треті: 22 грудня. Я говорю: є 31 грудня? Немає. Тому я вам вношу пропозицію, що 15 грудня проведемо вибори. Всі згодні? Всі згодні. Пішли до зали, я зараз оголошу народним депутатам, що всі фракції згодні і давайте приймемо

рішення. Я прийшов до зали і сказав, що всі фракції узгодили. Я вношу пропозицію, що 15 грудня провести по 5 округах, там, де результати ніхто не зміг визначити.

А що стосується двох чи тепер трьох округів, то це там у тих рішеннях судів було записано: ЦВК визначитися з виборами. Тому ЦВК повинна визначитися. Як чогось немає і треба закон, то вони повинні сюди звернутися, до Верховної Ради чи в уряд – він має право законодавчої ініціативи, президент має право законодавчої ініціативи, депутати мають, то, як треба, розглянемо тут ці питання. Яке буде рішення? Моя задача, щоб усі депутати знали, за що голосують, висловили свої думки. Я повинен поставити на голосування. Я все роблю для того, щоб і фракції могли висловлювати свої думки, і я ставлю на голосування – хай ухвалюють рішення.

– Зараз багато говорять про підготовку та у швидкому часі ухвалення змін до регламенту з тим, щоб було простіше створювати депутатські групи, щоб можна було по 15 депутатів збиратися. Наскільки, з Вашої точки зору, це може вплинути на роботу парламенту? Як це може вплинути на роботу влади і опозиції?

– Я Вам скажу, що поки це все в балачках, в домислах, у думках. У когось якісь конкретні питання, щоб ми їх обговорювали, визначалися, тому, Ви знаєте, як тільки таке гостре питання виникає, я можу й оголосити перерву, я можу запросити до себе керівників фракцій. Я узгоджую всі питання. А таке питання не розглядалося. Але в думках деяких депутатів є. Але це можна зробити тільки через зміну до закону про регламент. Буде така постанова – будемо обговорювати. Такої постанови немає.

– А от наскільки вона ймовірна? Є таке лобі, яке готове її просувати?

– Я скажу, що у нас є позафракційні депутати.

– Так.

– Якщо вони готові до цього і внесуть таку конкретну пропозицію, то я винесу на розгляд керівників фракцій закон, будемо розглядати. Але зараз конкретно ще нічого такого немає. Але це можливо.

– Ви на початку сказали про те, що цього тижня знову будуть ухвалюватися євроінтеграційні законопроекти. Що саме, Ви сподіваєтеся, буде ухвалене цього тижня?

– Я Вам скажу, що у мене був робочий візит до Литви. Я зустрівся з керівниками цієї держави. Ця держава сьогодні головує у Європарламенті. Зустрівся і зі спікером, і з президентом цієї держави, зустрівся з керівництвом ЄС, з Кетрін Ештон, з Фюле, комісаром з розширення ЄС.

У нас є три головних питання, які треба розглянути. Перше питання – це закон про прокуратуру. Друге питання – це закон по міліції. І третє – це незалежне бюро розслідувань. Це є матриця спеціальна, це є наше завдання, наші обов'язки. І ми готові їх будемо розглядати. Вони готуються до розгляду. Я думаю, що на початку жовтня ми ухвалимо рішення.

І таким чином практично стовідсотково ми виконаємо свої обов'язки, що стосується законів по євроінтеграції України.

– Після того, як Ви повернулися з Литви, преса почала писати, що йшлося про пані Тимошенко. Ви сказали, що нічого не було. Між тим, Кетрін Ештон в інтерв'ю газеті «День» напередодні Дня незалежності говорила про реформу судової системи. У цьому ж інтерв'ю було прямо сказано і конкретний приклад. То зараз це питання не стоїть взагалі? Вони це питання зняли з порядку денного?

– Я зустрівся з нею вже після всього цього. Є закон про незалежність наших судів. Вона пов'язує це (і правильно) і я пов'язую з тим, щоб не було вибіркового правосуддя в державі. За цей закон ми розглядали. Там написали журналісти, я не знаю, хто це зробив, що була якась конференція, що я на конференції виступав і заявив щось. Ні на яку конференцію мене не запрошували.

– Добре. Так от, я запитую саме про зустріч.

– У мене було чотири двосторонніх зустрічі. І ні на одній з них про лікування розмови не було, про Тимошенко, щоб її випускати, чи я щось заявив, не було, а були питання про

вибіркове правосуддя. А як у вас закон? Я говорю: ми ухвалили закон, ми направили до КСУ, ми розглянемо, і нам треба зробити, щоб суди наші були незалежні, і щоб у нас у державі не було ні «телефонного», ні вибіркового правосуддя. Оце Верховна Рада повинна зробити.

– *Прізвище «Тимошенко» у розмовах пані Грібаускайте та пані Ештон не згадувалося?*

– Я ще раз кажу: ні на конференції, як написали, я ніде не виступав! Ніде за лікування розмови, ні одного слова не було! А було: вибіркове законодавство. Під вибіркоким законодавством, ясно, що вони так натяк дають, що це пов'язано з Тимошенко. Це може бути. Але те, що там написано, то це неправда.

Журналісти були там не один десяток. Вони ставили мені запитання. Я сказав, що стосується Тимошенко – це не питання на сьогоднішній день Верховної Ради. Це питання в юридичній сфері. Може, навіть більше в політичній. Цим питанням займається сьогодні Європа. Там представники Квасневський і Кокс. Я, як голова, ставив це два рази питання на голосування та по 365 статті – декриміналізація злочинів. Давайте проголосуємо! Депутати не проголосували, там не вистачило трохи голосів. Коли я подивився, то там і фракції опозиції, і «Батьківщини» не всі проголосували за це. Якби вони всі проголосували, то, мабуть, і були б голоси. Тому я сказав, що це питання не до Верховної Ради, і коментувати я це питання далі не можу.

– *Ще одне запитання, щоб закінчити з оцим. Президент Янукович в інтерв'ю з керівником Світового конгресу українців сказав, що не має він відповідних повноважень стосовно Тимошенко, не має механізмів відповідних, щоб це питання полагодити. Чи готовий зараз парламент знайти такі правові можливості у вигляді законів? Щось обговорювалося?*

– Я журналістам сказав те ж саме. На сьогоднішній день повноваження для ухвалення рішення по Тимошенко ні у президента, ні у Верховної Ради, ні в уряді немає. Будуть пропозиції розглянути ще раз питання – так. Але треба ухвалити один раз закон не під прізвище, а прийняти, щоб вибіркового законодавства не було, судді повинні бути незалежні. Ухвалимо цей закон. Сьогодні вона відбуває покарання. Там ще є декілька питань, які розглядаються. Це пройде все, суди визначаться... Можна буде потім розглядати про помилування. Це може зробити юридично президент. Але повинна бути заява людини, яка хоче цього. Це вже юридично потім. Сьогодні законодавча база не дозволяє нікому цього зробити.

– *Питання перспектив голосування щодо створення національного антикорупційного бюро?*

– Це ці три закони. Я ж сказав: прокуратура, міліція і бюро. Вони сьогодні готуються. І я думаю, що ми будемо розглядати. І це євроінтеграційний закон. Ми будемо ухвалювати його.

– *Але наскільки депутати готові до скасування пільг і привілеїв?*

– Зараз немає нічого. Пільги і бюро розслідування – це різні зовсім питання. Якщо пільги – це друге питання.

– *То про бюро говорити не будемо. Про пільги?*

– Що мене стосується, я поставлю на голосування, як тільки буде пропозиція, то розглядаємо – хай депутати визначаються. А бюро розслідування – це бюро дуже серйозне. То інші питання там.

– *Ще ЄС висловлював занепокоєння стосовно ухваленого вже досить давно, але закону, який набув чинності 1 вересня, про утилізаційний збір. Чи будете переглядати?*

– Я думаю, що це питання зараз в уряді вивчається. Мабуть, доведеться там, ми адаптуємо сьогодні законодавство України з європейськими законами.

Там, імовірно, зміни будуть якісь. Ми будемо працювати, так, як працюють усі в Європі. Уряд працює над цим питанням.

– Будемо сподіватися, що нинішній пленарний тиждень буде успішним і продуктивним.

– І не тільки тиждень. А я надіюся, що Верховна Рада України буде виконувати свої обов'язки перед своїми виборцями. І я все для цього буду робити.

Кармазін через суд відправив у відставку чергового нардепа *5 канал, Час. Підсумки тижня*

Лариса ГУБІНА, ведуча: Знущання над Конституцією, політичне замовлення, розправа з неугодами – які тільки епітети не використовували політики, аби описати ситуацію з вже колишнім народним депутатом-"регіоналом" Ігорем Марковим. Із загадкових причин теж колишній народний депутат Юрій Кармазін хотів шукати справедливості, бо вважає, що Марков сфальсифікував результати виборів. І Феміда це підтвердила. Тепер цю схему за чийось бажанням можна використовувати і не один раз. За що поплатився Марков – лишається в таємниці. Про версії почуєте далі в сюжеті Наталки Жижко. Але вражає те, що Марков – запеклий противник євроінтеграції – тепер шукатиме справедливості у Європейському суді. І побоюється, що проти нього може бути порушено ще й кримінальну справу.

Ігор МАРКОВ: "Я подчиняюсь фракційній дисципліні. Ми – депутати Верховної Ради, надо вносить нормальные законы, полезные для страны".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Принести користь для країни як народний депутат Ігор Марков більше не зможе. Його плани перекрив Вищий адмінсуд.

Юрій ЦВІРКУН, суддя: "Позбавити Маркова Ігоря Олеговича статусу та повноважень народного депутата України, визнати неможливим достовірне встановлення підсумків голосування та результатів виборів в одномандатному виборчому окрузі №133".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Будинком, де розбиваються серця, для депутатів став суд на Московській. Першими жертвами сучасного українського правосуддя стали позафракційні – Олександр Домбровський та Павло Балоба. Їх звинуватили у фальсифікаціях під час виборів. Утім, головною причиною самі ж без мандатні називали свою відмову приєднатися до провладної фракції. Далі Феміда покарала за сумісництво двох списочників – захисника Юлії Тимошенко Сергія Власенка та одного з найбагатших "регіоналів" Андрія Веревського. З останнім, який постійно проживає в Лондоні, кажуть, про показове покарання домовилися заздалегідь. У народного обранця з провладної фракції відібрали депутатський мандат. За офіційною версією, через масштабні фальсифікації на виборах. За неофіційною – через принципову проросійську позицію в умовах проголошеного владою курсу на Європу. Ігорю Маркову приписують зв'язки з кримінальним світом. Одесит відомий і своєю антиукраїнською позицією. У вересні 2007-го Марков із соратниками напав на "свободівців", які мирно протестували проти встановлення в Одесі пам'ятника Катерині. Не менш красномовними за дії є й слова экс-депутата.

Ігор МАРКОВ: "Двадцать лет это образование под названием Украина деградирует на том, что сделали мы. У нас есть единственный путь – это воссоздание былой, хотите, империи".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Відверта антиукраїнська позиція не завадила лідерів партії "Родина" стати парламентарієм. Згодом суд вирішив – незаконно. Експерти, які свідчили в суді, заявили про шість тисяч сфальсифікованих бюлетенів.

Дмитро МЕЛЬНИК, експерт науково-дослідного центру МВС України: "Знайшли слабovidимі позначки, окрім кандидата Маркова, в інших квадратах навпроти інших кандидатів. Всі позначки невидимі, вони були у пакунках, де були виборчі бюлетені за кандидата Маркова".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Справедливість до Маркова, як раніше до Балоби з Домбровським, прийшла в особі Юрія Кармазіна. Депутат чотирьох скликань, який цього разу опинився за бортом Верховної Ради, спростовує будь-яку співпрацю з владою.

Юрій КАРМАЗІН, народний депутат II-IV, VI скликань: "Мої позови – це поновлення справедливості. Жодної угоди Партія захисників вітчизни з Партією регіонів не мала".

Юрій КЛЮЧКОВСЬКИЙ, народний депутат II-VI скликань: "Дивна роль в цьому мого колишнього колеги по фракції Юрія Кармазіна. Як на мене, ця роль недостойна".

Тарас ЧОРНОВІЛ, народний депутат II-VI скликань: "Йому дають замовлення, йому проплачують, тому що ніхто інший не хоче так бруднитися".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Тарас Чорновіл, який знає фракцію "регіоналів" зсереди, переконаний: Маркова покарали, бо він перейшов межу.

Тарас ЧОРНОВІЛ, народний депутат II-VI скликань: "Одна річ – проросійська, характерна для багатьох у Партії регіонів, і другий момент – пряма праця на особистих ворогів Віктора Януковича. Путін поставив себе в таку позицію, що він став особистим ворогом Віктора Януковича. Марков дуже відверто і прямолінійно працював на ворога".

Юрій КЛЮЧКОВСЬКИЙ, народний депутат II-VI скликань: "Ситуація дуже двояка. З одного боку, абсолютно не шкода Маркова, це людина, яка абсолютно недостойна бути в парламенті. Однак, з другого боку, дуже шкода Конституції, над якою просто знущаються для того, щоби позбавити його мандата".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Не може перенести наруги над Конституцією і сам Марков. Тепер учораšní соратники для нього – режим і диктатура.

Ігор МАРКОВ: "Нынешний режим в очередной раз вытер ноги об украинскую Конституцию. Для нынешнего режима пошел обратный отсчет, поверьте мне, это начало конца".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Тепер Ігор Марков не боїться розповідати про життя нардепів у провладній фракції.

Ігор МАРКОВ: "То есть тебя поставили под прослушку, под наружку, есть специальный отдел, который занимается исключительно депутатами. Утром нам раздавали вот такие вот бумажки с плюсиками и гнали на работу в парламент. И в туалет по расписанию. Если ходишь и дисциплинированно голосуешь – тебе платят пять тысяч долларов в месяц. Сказали: "Не будешь давить кнопки – лишим мандата, отнимем бизнес, посадим в тюрьму".

Наталія ЖИЖКО, кореспондент: Першу обіцянку стосовно Маркова вже виконали. Наразі триває слідство у справі про фальсифікацію виборів у 133 окрузі. Свою підтримку опальному экс-"регіоналу" висловили "УДАР" та "Батьківщина". А ув'язнена лідерка опозиції у листі до президента викликала неоднозначну реакцію, назвавши Маркова новим харизматичним лідером. Сам Марков – прихильник Митного союзу – напише листа до Європарламенту та звернеться по захист до Європейського суду з прав людини. А невтомний Юрій Кармазін підготував нові позови. Він хоче відібрати ще шість депутатських мандатів.

Ігор МАРКОВ: "Всё только начинается".

Європейський Союз закликав офіційну Москву не тиснути на Україну *ICTV, Факти тижня*

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Європейський Союз закликав офіційну Москву не тиснути на Україну. Цього тижня Європейський парламент ухвалив доволі різку резолюцію, у якій радить Росію поважати вибір країн Східного партнерства, що обрали шлях євроінтеграції, і не втручатися у внутрішні справи інших держав. Така відверта заява європейців – реакція на останні випадки Росії, торговельні обмеження щодо України та Молдови, ну а також на страшилки, які активно поширюються і лякають українців тим, що союз Європи завалить українську економіку. Що насправді дасть простив українцям вступ до зони вільної торгівлі з ЄС? Ну найперше, щодо цін на товари – вони зростуть чи, навпаки, знизяться? Розбирався Олександр Візгін.

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Із Європи без мита – українці вже підраховують майбутні вигоди від вільної торгівлі із Євросоюзом, адже після скасування візного мита європейські товари у нас неодмінно мають подешевшати.

Анатолій ІВАНОВ, бізнесмен: «69 гривен будет стоить килограмм! Но это настоящее, а не наше».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Бізнесмен Анатолій Іванов частенько буває за кордоном і прихоплює на пам'ять каталоги із тамтешніх супермаркетів. От це, скажімо, Німеччина.

Анатолій ІВАНОВ, бізнесмен: «Молоко – 24 цента, м'ясо – 2,99. Это такая страна, которая не позволит никому завезти некачественный товар!».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Тож, невже і на нас чекає європейський споживчий рай? Торік Україна закупила в Європі товарів на 25 мільярдів доларів. Найбільше ми витратили на ліки, автомобілі, побутову техніку, одяг та деякі харчові продукти.

Микола ЛАРІН, керівник проєктів асоціації експортерів та імпортерів: «Масла, молочные продукты, сыры, некоторые позиции алкогольной продукции. Опять же, это бытовая химия некоторых товарных позиций».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: За умови майбутньої угоди, насамперед мають подешевшати автомобілі, побутова техніка, одяг та взуття, а також побутова хімія. Втім просто виглядає лише на картинці.

Марія КОЛЕСНИК, керівник аналітичного департаменту консалтингової агенції «ААА»: «Там є так званий перехідний період, і по кожній групі цей період може розтягтися від одного до десяти років. І тому український споживач не відчує наступного дня, що ми підписали асоціацію».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Не на весь європейський імпорт мита зникнуть раз і назавжди.

Олег НАЗАРЕНКО, голова Всеукраїнської асоціації автоімпортерів і дилерів: «На автомобілі, на жаль, буде зменшуватися лише по 1 % на рік – з 10 % до 0 %. Але якщо імпорт з ЄС перевищує 45 тисяч імпортованих автомобілів, то Україна має право назад це мито підняти».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Більш реальним є скасування запровадженого навесні 13-відсоткового спецмита на імпортовані автомобілі, яке боляче вдарило по нашому авторинку. Європейці наполягають – і українська влада вже висловила готовність піти на зустріч. А от найбільш популярний європейський товар – медикаменти, - всупереч чуткам, точно не подешевшає. Ліки з Європи до нас і сьогодні заводять без мита, адже більшість того, що імпортується, в Україні просто не виробляють. Навпаки, ціна здоров'я може навіть трохи підрости.

Інна ОВСЯННИКОВА, комерційний директор мережі аптек: «На сьогоднішній день ставка НДС – нулевая. В Евросоюзе существует налог на добавленную стоимость, и есть примеры, когда Евросоюз обязывает страны с льготным налогообложением вводит этот налог. Такой пример – Испания, начало текущего года».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Однак загалом товарів на нашому ринку значно побільшає, а це автоматично посилить конкуренцію. Відтак, на думку експертів, має подешевшати не лише імпортована продукція, а і вітчизняна.

Марія КОЛЕСНИК, керівник аналітичного департаменту консалтингової агенції «ААА»: «Коли конкуренція буде зростати, отже ціна буде знижуватися. Будь-яка надлишкова пропозиція на ринку, вона, звичайно, буде тиснути на ціну».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Що точно подешевшає, так це побутова техніка. Нині без мита ми купуємо лише комп'ютери. За решту приладів доводиться переплачувати до чверті ціни.

Дмитро ПРОВКІН, комерційний директор мережі магазинів побутової техніки: «Если взять самые популярные категории, - телевизоры, холодильники, - то пошлина составляет в зависимости от группы – 10-15 %. Если в рамках ассоциации будут отменены пошлины, то они обнулятся, и товар в теории будет дешевле».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Та не цінами єдиними: якщо митний бар'єр на кордоні із ЄС зникне, виробникам світових брендів стане вигідніше заводити той самий товар із фабрик, розташованих у Європі, а ні, скажімо, в Росії чи Китаї. А це вже, хто б що не казав, зовсім інша якість. Боятися напливу китайських дешевих під європейською маркою експерти не радять, адже правила міжнародної торгівлі чітко визначають походження товару не за пропискою головного офісу, а саме за адресою виробництва.

Олег УСТЕНКО, виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера: «Фирма, европейская, которая имеет свои производственные площадки в Китае и производит товар в Китае, не сможет пользоваться точно такой же системой нулевых пошлин, в дано случае, которой пользуются производители, находящиеся где-нибудь в Голландии или Германии».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Скоріш за все, підуть у небуття і напівтінюві давальницькі схеми. Ні для кого не секрет, що чимало українських швейних фабрик шують одяг з європейських тканини для європейських же брендів – з якими завгодно етикетками.

Григорій ЛИНЧИК, колишній директор Бердичівської фабрики одягу: «А потом вони повертаються в цю саму Україну. Но там уже ціна, конечно, вже не така, як, скажімо, вона вийшла б з фабрики».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Після скасування мита світові бренди зможуть цілком офіційно виробляти свій товар в Україні.

Олег УСТЕНКО, виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера: «Это именно то, что наблюдалось в Турции, когда Турция пописала соглашение о свободной торговле с Европейским Союзом. Даже часть турецких товаров маркируются сейчас как товары, произведенные в Европейском Союзе».

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Експерти переконані, зона вільної торгівлі відкриє шлях європейським інвестиціям в Україну, адже виробляти у нас значно дешевше, ніж у Євросоюзі. Але для цього українській владі ще доведеться добряче попрацювати над поліпшенням бізнес-клімату.

Украина после Ассоциации с ЕС: Россия грозит разрывом экономических отношений

Интер, Подробности недели

Евгений КИСЕЛЁВ, ведущий: Вы смотрите программу "Подробности" недели. Сегодня ровно 5 лет, как в США рухнул крупнейший инвестиционный банк Lehman Brothers, и это было начало всемирного экономического кризиса, самого серьезного со времен Великой Депрессии, случившейся в конце 20-х - начале 30-х годов прошлого века. Вспомните, осенью 2008-го года в СМИ распространялись прогнозы один страшнее другого, говорили даже, что в магазинах будут пустые полки, как накануне краха СССР, что дома и офисы останутся без света и тепла. Но, хотя кризис 2008-го года и вправду очень больно ударил по экономикам многих стран, в том числе по экономике Украины, все же пессимисты были посрамлены - кризис мы все кое-как пережили, затянув пояса, и теперь понемногу из него выбираемся, и уж точно обошлись без голода, холода, болезней и прочих катастрофических сценариев развития событий, которыми нас пугали. Теперь совсем другая, локальная, но в чем-то схожая история - в тот момент, когда Украина весьма решительно взяла курс на сближение с Евросоюзом, на подписание Соглашения об ассоциации, когда сам президент Янукович лично ходит и уговаривает своих колеблющихся товарищей по партии поддержать его курс, и чуть ли не каждый день подтверждает твердость своих намерений, опять звучат голоса скептиков, опять пугают грядущей катастрофой, мол, подписание соглашения об ассоциации с ЕС разрушит экономические и торговые отношения с Россией, она, мол, без нас обойдется, а мы без нее никак. Нельзя сказать, что все это на 100 процентов надуманно, что оснований для тревоги нет. Не совсем. Проблемы есть, причем, что важно отметить, с обеих сторон. Как с ними быть, разобрался мой коллега Геннадий Вивденко.

Геннадий ВИВДЕНКО, корреспондент: Понедельник на минувшей неделе. Москва. Премьер-министр России Дмитрий Медведев на совещании с вице-премьерами. Он заявляет подчиненным - если Киев подпишет Соглашение об ассоциации с Брюсселем, торговать Украине с Таможенным союзом будет очень-очень не просто.

Дмитрий МЕДВЕДЕВ, премьер-министр России: "Я хочу, чтобы здесь не было никаких иллюзий. Ситуация проста: при подписании договора с Евросоюзом об ассоциированном членстве вход в Таможенный союз для Украины будет закрыт".

Геннадий ВИВДЕНКО, корреспондент: Речь идет о запретах на ввоз товаров или высоких таможенных тарифах в будущем - не столь важно. Брюссель уже начал открыто вступаться за Киев, не прячась за витиеватостью дипломатических фраз. Пообещал Украине солидарность Евросоюза в торговых вопросах и Еврокомиссар Штефан Фюле. Простыми словами - пустить ряд украинских товаров на европейский рынок - раньше, чем вступят в силу положения соглашения о зоне свободной торговли с ЕС. Вместе с тем Фюле понимает, что товарные потоки так просто не развернешь с востока на запад. И вот что важно - статус Украины как наблюдателя в Таможенном союзе уже находит у Еврокомиссара полную поддержку, а не опасения, как еще три месяца назад.

Штефан ФЮЛЕ, Еврокомиссар по вопросам расширения Евросоюза и европейской политики соседства: "Для государств-членов Восточного партнерства возможно наращивать сотрудничество с Таможенным союзом, возможно, в качестве наблюдателя. И участие в глубокой и всеобъемлющей зоне свободной торговли, я хочу это подчеркнуть, полностью совместимо с существующими у партнеров договорами с другими странами СНГ".

Геннадий ВИВДЕНКО, корреспондент: Пятница. Эфир "Шустер-лайв" на телеканале "Интер". Украинский премьер признает - быстро перестроиться под европейские стандарты невозможно, и потому рынок СНГ крайне важен для Киева. Поэтому и должен хотя бы работать подписанный давно договор о зоне свободной торговли в рамках СНГ.

Николай АЗАРОВ, Премьер-Министр Украины: "Где другой рынок сбыта для нашей продукции сейчас? Его нет. Поэтому мы хотим, чтобы договор заработал в полном объеме".

Геннадий ВИВДЕНКО, корреспондент: Однако это соглашение, мягко говоря, не совсем работает. Как и правила Всемирной торговой организации, к которой присоединилась и Украина, и Россия. После глобального кризиса мир очевидно меняется. Экономике стран восстанавливаются медленно. Продавать что-то на экспорт все тяжелее и тяжелее. Большая ВТО подменяется рядом мелких образований. Вот она карта современного мира, где экономические границы становятся важнее политических. Зона торговли ЕС плюс к ней. Возможно, присоединятся США. Есть Таможенный Союз, также и на других концах планеты работают такие объединения как Меркосур и АСЕАН. Четверг. Встреча членов Международной организации работодателей Европы и Центральной Азии в Киеве. В зале - собственники крупных предприятий, там десятки тысяч рабочих мест. Присутствует глава российского союза промышленников и предпринимателей Александр Шохин. Обсуждают то, что явно вышло за рамки нормальных торговых отношений между странами. Становится известно, что, к примеру, российский производитель КАМАЗов - не может получить подшипники из Луцка. Это уже угроза остановки конвейера. Московский вертолетный завод имени Миля - не может получить двигатели из Запорожья. Оба предприятия несут убытки. Вся эта украинская продукция в Таможенном союзе просто не производится.

Дмитрий ФИРТАШ, председатель федерации работодателей Украины: "Евросоюз, ЕС - дает свое - это точно дает, Но мы не можем потерять то, что имеем с Таможенным союзом, это связь, это деньги это большие обороты. Независимо от того, куда мы движемся политически, мы должны найти решение не потерять свои рынки".

Геннадий ВИВДЕНКО, корреспондент: Решили организовать трехстороннюю рабочую группу из российских и украинских бизнесменов, представителей ЕС. Собираются пригласить еще белорусских и казахстанских коллег. Попробуют вместе разграничить политику отдельно и экономику - отдельно.

Проект бюджету на наступний рік цього тижня уряд прийняв за основу УТ-1, Діловий світ. Тиждень

Костянтин ЖУРА, ведучий: Проект бюджету на наступний рік цього тижня уряд прийняв за основу. І ось попередні параметри. Зростання ВВП очікують на рівні 3%. Інфляція не повинна перевищити 8%. А дефіцит держбюджету, за попередніми прогнозами, становитиме 2,7%. Про це повідомила перший заступник глави Адміністрації Президента Ірина Акімова. У Кабміні ще редагуватимуть документ і збираються його подати до Верховної Ради вже завтра,

15 вересня. Отже, сьогодні – крайній термін. Ухвалити кошторис в цілому планують у жовтні-листопаді.

Микола АЗАРОВ, прем'єр-міністр України: "Основні параметри бюджету ми повинні збалансувати таким чином, щоб забезпечити стабільність державних фінансів, завдання економічного розвитку і соціального захисту громадян. Це головна вимога до проекту державного бюджету на наступний рік".

Ірина АКІМОВА, перший заступник голови Адміністрації Президента: "Макропрогноз, внесений в бюджет, я думаю, прийнятий сьогодні на Кабміні, вряд ли поменяется. Потому что это жесткие вещи, это принципиальные вещи. Могут меняться цифры внутри распределения, прежде всего, расходов. Либо если возникают очень обоснованные причины, рассчитывать на увеличения доходов".